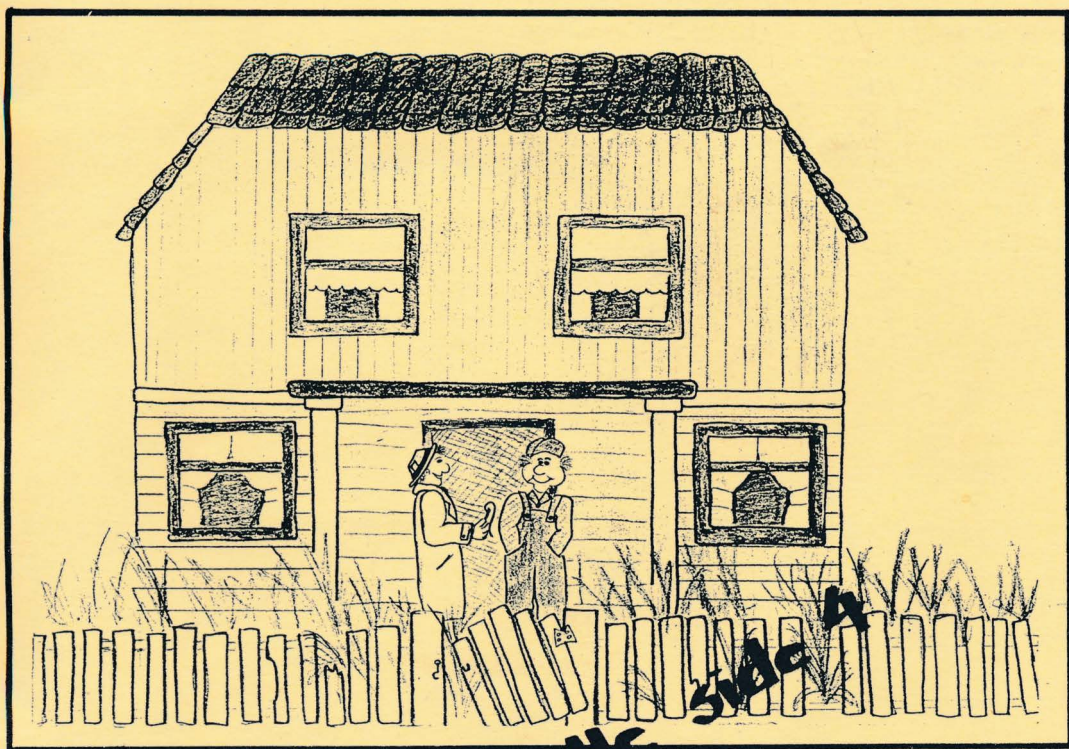

UFO

1988 - 7 ÅRGANG

1

Rom-Novelle

ABONNEMENT KR. 90 - LÖSSALG KR. 20 PR. NR.

Tidsskriftet UFO

1987 - 7 ÅRGANG

Utgitt av UFO-NORGE -
en landsomfattende forening

ISSN 0800-1758

UTGIVELSE

Tidsskriftet UFO utgis av foreningen UFO-NORGE, som uavhengig arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenene, samt informasjon til medlemmene og offentligheten.

★ REDAKSJON

Ansvarlig redaktør: Finn W. Kalvik

Adresse: Postbox 1155
5001 Bergen.

Telefon: 05-28 01 26

Redaksjonsråd:

Komiteen - se under daglig ledelse

Innlevering av stoff:

Per Ottesen
Bjerkebakken 668
0756 Oslo 7.
Tlf: 02-50 27 01

RED, NORDIC UFO NEWSLETTER

Mentz D. Kaarbo
Strandgt. 221
5004 Bergen.
Tlf: 05-23 17 59

★ ABONNEMENT /MEDLEMSKAP

Tidsskriftet UFO utkommer med 4 num-
mer i året. Abonnement gir medlemskap
i foreningen og koster for 1988 kr.
90.- Beløpet betales enklest over
postgiro.

Postgirokontonummer: 307 08 10

Abonnementsadresse: UFO-NORGE
Postbox 1155
5001 Bergen.

De i "UFO" offentliggjorte artikler
fremstår som bidrag til kjennskap om
og forståelse av UFO-fenomenene og ut-
forskningen av disse, uten at foren-
ingen UFO-NORGE eller bladets redak-
sjon er ansvarlige for, eller nød-
vendigvis deler de fremsatte mening-
er. Stoff fra bladet må kun gjengis
med fullstendig kildeangivelse.
Redaksjonen mottar gjerne stoff og
innlegg fra leserne, men forbeholder
seg retten til å redigere/forkorte.

ORGANISASJONSOVERSIKT FOR UFO-NORGE

DAGLIG LEDELSE:

Denne utgjøres av en komite på seks
medlemmer:

Hans Kr. Moe	Erling Strand
Per Ottesen	Roar Wister
Odd-Gunnar Røed	Knut Aasheim

★ INFORMASJONS- & KONTAKTADRESSE:

UFO-NORGE
Postbox 14, 3133 Duken.
033.86500 m.tlf.-svarer
Person søker: 096.53779

★ RAPPORTSENTRAL:

UFO-NORGE
7490 Rognes.
Tlf: 074-34 225

AVDELINGER & LEDERE:

UFO-NORGE ØST

Hans Kr. Moe
Valdresgt. 15
0557 Oslo 5.
Tlf: 02-38 56 77

UFO-NORGE SØR

Einar H. Urdal
Midtreina 28
4400 Flekkefjord
Tlf: 043-23 814

UFO-NORGE VEST

Finn Kalvik
Postbox 1155, 5001 Bergen
Tlf: 05-28 01 26

UFO-NORGE MIDT

Leif Havik
7490 Rognes.
Tlf: 074-34 225

UFO-NORGE NORD

Leif Normann Solhaug
Postbox 19, 8387 Fredvang.
Tlf: 088-94 168

Trykk: UFO-NORGE, avd. Vest.

... fra redaksjonen:

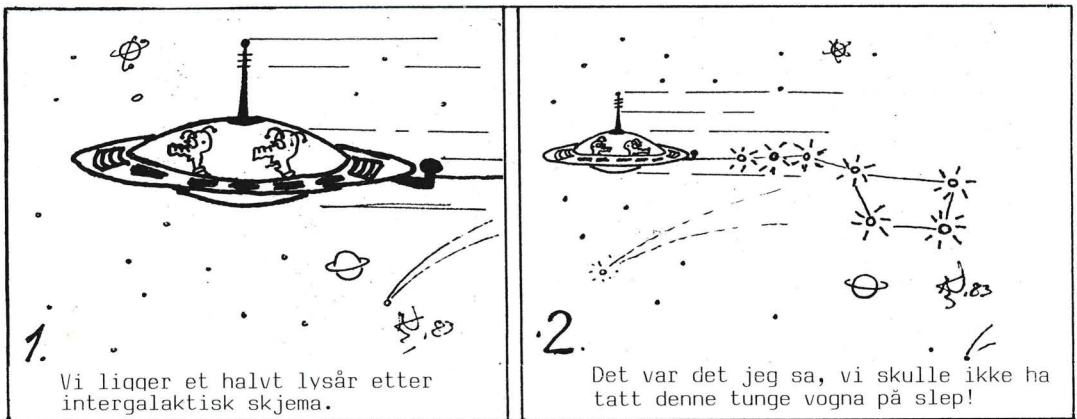
Ja, så kom vi endelig ut med et blad igjen. Jeg beklager overfor alle våre lesere at dette har tatt slik tid, men det har vært problemer både i og med at det nesten ikke har vært UFO-observasjoner i den senere tid, samtidig med at tilgangen av stoff har vært dårlig generelt sett. Dette har gjort at bladets innhold kanskje er litt forskjellig fra det som er vanlig, bl.a. forsøker vi for første gang med den rene fortelling. Men kanskje dette mer "blandede" stoffet har sine tilhengere? Det hadde vært artig om våre lesere ville tilkjennegi sin reaksjon på dette, om den nå er positiv eller negativ.

For å komme i rute igjen, er det allerede bestemt at vi skal gjøre vårt beste for at neste blad kommer ved St. Hans-tider. Flere av våre "skribenter" og oversettere er allerede i gang med manuset til dette bladet, så vi håper tidsfristen vil holde.

Forrige gang la vi med en giro som var ferdig utfylt med beløp på kr 90,- (som er årets abonnementspris). Vi vet av erfaring at mange av våre abonnenter også gjerne vil gi oss en liten gave for å holde det hele i gang, og derfor legger vi med en "blank" giro denne gang til det bruk. De som enda ikke har betalt for i år, kan også selvfølgelig gjøre det på denne blanketten.

God sommer til alle våre lesere!

PER

Innhold:

Fra Redaksjonen.....s.	3
Rom-gjess.....s.	4
UFO og det mystiske.....s.	10
Særoppgave om UFO.....s.	12
Skremmende UFO opplevelse.....s.	14
Beyond Earth:s.	15
UFO i Misivær.....s.	20

Hallo, er det noen der?.....s.	21
Studie av 9 UFO-bortførte.....s.	24
Bokomtale.....s.	25
Filmen ble virkelighet.....s.	26
Gudbrandsdalen igjen.....s.	26
UFO-bøker søkes.....s.	27
En skremmende opplevelse.....s.	28
Presseklipp.....s.	29

ROM—GJESS

oversatt av Per Ottesen

Det er svært stille på UFO-fron-
ten for tiden, og dårlig med
nytt stoff ellers også. Jeg har
derfor tillatt meg en liten
spøk, og "fornorsket" fritt en
historie av Bill Brown som han
har kalt "Star Ducks".

Så er sagt:

"Hvis vi kunne selge våre erfaringer for
det de har kostet oss, ville vi alle
være millionærer".

Abigail van Buren.

Ward Raffertys lange, følsomme
reporternese snuste etter tegn
som kunne avsløre en bløff i det
han nærmet seg familien Alsops
gård. Det var ingen forsamling
av nysjerrige tilskuere å se, og
heller ingen ambulanse...
Han forlot reportasjebilen under
et stort tre, og sto et øyeblikk
for å notere seg alle detaljer
med den effektiviteten som hadde
gjort ham til den mest berømte
reporter i The Times.
Alsops hus var gammelt. Det var
værslitt og stygt. Bak huset så
han et hønsehus og en låve. Gjer-
det var støttet opp med planke-
biter og rørstumper. Hageporten
hang bare i en hengsel, men den
kunne åpnes når man løftet litt
på den. Rafferty gikk inn, og
passet seg for løse trinn i
trappen.

Herr Alsop kom ut på verandaen
for å møte ham. -God dagen, sa
han. Rafferty skjov hatten bak i
nakken på den måten han alltid
gjorde det før han presenterte
seg; -Jeg er Rafferty fra The
Times, sa han. De fleste kjente
hans reportasjer og han likte å
se på ansiktene hvordan de rea-
gerte på å møte ham ansikt til
ansikt. -Rafferty? sa Alsop, og
måten han sa det på avslørte at
han så absolutt ikke var noen
leser av The Times. -Jeg er re-
porter, forklarte Rafferty. -En
eller annen ringte avisen og
fortalte at et fly havarerte her
i nabolaget.

Herr Alsop så tankefullt på ham
og ristet så på hodet. -Nei, sa
han. Rafferty så med en gang at
Alsop ikke var alt for rask i
tankegangen, og ga ham litt tid
til å tenke. -Neiii, sa Alsop
igjen. Døren åpnet seg med en
knirkende lyd, og fru Alsop kom
ut. Mens herr Alsop fortsatt sto
og tenkte seg om, gjentok Raf-
ferty spørsmålet for henne. Hun
ristet imidlertid også på hodet
og svarte et langt "neiiiiii",
akkurat på samme uforstående
måte som mannen.

Rafferty snudde seg for å gå;
-Jeg antar det er noen som ville
lure oss, sa han. -Vi får fullt
opp av slike telefoner. Det var
noen som sa at et fly hadde styr-
tet mot jorden like i nærheten
her i dag tidlig. Det hadde en
ildhale etter seg... Fru Alsops
ansikt lyste opp. -Åååå, sa hun.
-Jada, det stemmer da det, men
det havarerte ikke. Dessuten er
det ikke noe ordentlig fly, det
vil si, det har ikke vinger!
Rafferty stoppet opp uten å
sette foten ned på trappetrin-
net. -Hva behager? sa han. -Et
fly kom virkelig ned, og det
hadde ikke vinger? -Akkurat, sa
fru Alsop. -Det står forresten
ute på låven der. Det tilhører
noen mennesker som bøyer jern
med hammer. Dette, tenkte Raf-
ferty, begynner det å lukte
nyheter av likevel! -Det var
altså et helikopter? spurte han.
Fru Alsop ristet på hodet. -Nei,
det tror jeg ikke det er. Det

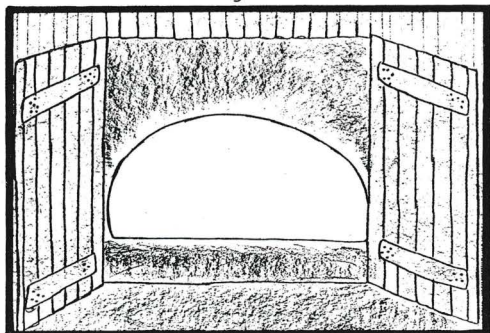
har ikke slike greier på toppen. Men du kan vel gå bort i låven og se på det selv. Ta ham med du, Alfred, og si at han nå endelig holder seg på plankene slik at han ikke griser seg til med gjørme. -Kom igjen, sa herr Alsop i en nesten lystig tone. -Jeg kan tenke meg å se på denne dingsen en gang til selv, jeg.

Rafferty fulgte etter rundt huset og holdt seg på plankene som var utlagt, mens han tenkte at selv om han hadde vært borti mange rare mennesker i sin tid, både skrullinger, fantaster og det som verre var, hadde han aldri møtt noen som slo Alsops når det gjaldt å være renspekka idioter.

-Fikk mange kyllinger i år, sa herr Alsop. -Meget fin rase. Minorca-høner. Jeg fikk sendt oppover en hane og har bygd opp en fin flokk. Men tror du høner kan passe oppe på en stjerne, herr Rafferty?

Ufrivillig kikket Rafferty opp på himmelen, og tråkket selvfølgelig samtidig av planken og rett ut i den gjørmete stien. -Oppe på en hvaforne? -Jeg sa oppe på en stjerne, sa Alsop. De var kommet bort til låven, og Alsop prøvde å åpne døren. -Sitter fast, sa han. Rafferty satte skulderen til, og døren gled motvillig opp. Da døren var åpnet på gløtt, kikket Rafferty inn, og visste i samme sekund at han hadde en skikkelig historie!

Fartøyet som sto innenfor så ut som en stor plastikk-ballong. Den virket bare å være halvfull av luft, for den var rund øverst og flat under, der den sto på det støvete låvegolv.

Farkosten var akkurat stor nok til å komme gjennom døråpningen. Dette var tydeligvis en eller annen skrullings oppfatning av hvordan et romskip skulle se ut, tenkte Rafferty, og overskriften som i et glimt sto for ham i 36-punkts Bodoni var "Lokal gårdbruker bygger rakettskip for månereise". -Herr Alsop, sa han med et håp i stemmen, -det er ikke du som har bygget denne vel? Herr Alsop lo; -Å nei, jeg har nok ikke peiling på å bygge noe slik. Det er noen venner av oss som kom i den. Nei, er du gal, jeg ville ikke engang skjønne hvordan man skulle styre denne greia, jeg. Rafferty så nøye på Alsop, og mannen var ab-solutt alvorlig.

-Hvem er så disse vennene Deres da, herr Alsop? spurte han litt anspent. -Jeg vet det høres rart ut, svarte Alsop, -men jeg vet egentlig ikke. De snakker ikke noe videre, egentlig snakker de ikke i det hele tatt. Det eneste vi kan få ut av dem er at navnet er noe som ligner "å bøye jern med hammer". Mens de snakket hadde Rafferty gått nærmere inn til farkosten. Plutselig kolliderte han med ett eller annet han ikke kunne se. -Au, sa han, og strøk seg over haken. -Åh, jeg glemte å fortelle Dem, herr Rafferty, sa Alsop, -de har noen remedier som gjør at du ikke kan komme helt inntil den. Det er en slags vegg du ikke kan se. Den holder guttungene vekk slik at de ikke ødelegger noe.

-Disse vennene Deres, herr Alsop, hvor er de nå? -De er inne i huset, svarte Alsop. -Du kan godt bli med inn og treffe dem hvis du vil. Men de er temmelig vriene å snakke med. -Russere? spurte Rafferty. -Nei, jeg tror ikke det. De har i alle fall ikke sånne kosakk-klær. -Så la oss gå, sa Rafferty med lav stemme og førte an over den gjørmete gårdsplassen mot huset. -Disse folkene kom hit første gang for seks år siden, sa Alsop.

-Ville ha egg. Tenkte at de kanskje kunne ale opp kyllinger der oppe hvor de kommer fra. Tok dem tre år å komme hjem. Egga ødelagt. Så de reiste tilbake hit med en gang. Denne gangen har jeg utstyrt dem med en lite rugekasse så de kan ale kyllinger under reisen. Plutselig lo han; -Jeg kan levende forestille meg denne farkosten her full av kyllinger!

Rafferty gikk opp på verandaen på baksiden av huset foran Alsop og gikk inn bakdøra til kjøkkenet. -En ting, herr Rafferty. Kona mi snakker bedre med disse folka enn jeg klarer, så hvis det er noe du vil vite bør du snakke med henne. Det ser ut som om kona og den andre dama kommer godt overens. -OK, sa Rafferty og dyttet Alsop foran seg gjennom døra til dagligstua. Han tenkte at han fikk spille med og opptre naivt så lenge som mulig.

Fru Alsop satt i en lenestol nær en rund varmeovn. Rafferty så på gjestene som satt ved siden av hverandre i en sofa mens de viftet grasiøst med de lange, fleksible antennene sine. De hadde lavendelfarvede ansikt, like uttrykksløse som glass, og de runde øynene virket malt på ansiktene deres. Rafferty stengte døra bak seg og ble stående og stirre. Fru Alsop snudde seg mot ham med et stort smil. -Herr Rafferty, sa hun, -dette er de

menneskene som kom for å besøke oss i det flyet du snakket om. Hun løftet pekefingeren, og begge de to fremmede bøyde antennene sine mot henne. -Dette er herr Rafferty, sa hun. -Han er journalist i en avis. Han ønsket å se farkosten dere kom i. Rafferty klarte å nikke, og de fremmede rullet opp antennene og nikket høflig mot ham. Den fremmede "kvinnen" klødde seg i siden med sin venstre klo. Noe inne i hodet på Rafferty sa at "du er en smart kar, Rafferty. Ikke la noen lure deg! En eller annen driver et lurespill her. Dyktig gjort, bevares, men her kan du dumme deg riktig godt ut. - Enten det, eller så har du blitt småsprø, er full, eller så er det hele en drøm!"

Rafferty prøvde å holde stemmen sin i et normalt leie; -Hva var egentlig navnet deres igjen, fru Alsop. -Jeg vet ikke riktig, svarte hun, -du skjønner, de kan egentlig bare lage bilder for oss. De retter disse underlige horna mot deg og og tenker. Det rare er at det får deg til å tenke det samme som dem. Jeg spurte hva navnet deres var, og fikk dem til å tenke navnet for meg. Det eneste jeg så var en mann som hamret og slo på noe jern som lå på en ambolt. Jeg antar navnet er noe slik som "Mann-som-bøyer-jern" - kanskje er det et slags indiansk navn? Rafferty så mistenksomt på menneskene "som bøyer jern" og fru Alsop. -Tror du, spurte han helt uskyldig, -at de kan snakke - eller retttere sagt tenke, til meg? Fru Alsop så litt bekymret ut. -Det tror jeg sikkert, sa hun, -men problemet er at det er ganske vanskelig til å begynne med - for deg, altså. -Jeg vil gjerne prøve, sa Rafferty. Han tok opp en sigarett og tente den. -Spør disse - æh... menneskene hvor de kommer fra, sa han. Fru Alsop smilte. -Det er et temmelig vriert spørsmål. Jeg har spurt dem om det samme selv, og det var ikke rare bildet jeg fikk fra dem. Men jeg kan gjerne

spørre en gang til. Hun løftet pekefingeren og begges antenner bøyde seg direkte mot hodet hennes. -Denne unge mannen vil gjerne vite hvor dere kommer fra, sa hun med høy stemme. Hun nappet i Rafferty. -Bare hold opp pekefingeren når du vil ha svaret, sa hun. Han følte seg som en komplett idiot, men holdt likevel fingeren i været. Fruen til "ham-som-bøyer-jern" snudde antennen sin mot ham og formelig siktet seg inn mellom øynene hans.

Helt ufrivillig klemte han seg inn til dørkarmen. Plutselig føltes hjernen hans som om den var laget av gummi, og noe vred og vrent den og slo den helt ut av form, for så å forme den igjen til noe nytt og annerledes. Han var helt vettskremt, og følte at han fløy gjennom verdensrommet, gjennom en hvit, gigantisk uendelighet. Stjerner og meteoror suste forbi, og en enorm stjerne - opplyst, hvit og strålende, sto der foran ham for så å blekne og bli borte.

Raffertys hjerne var igjen fri, men han fant seg selv skjelvende mens han klynget seg til dørkarmen. Den brennende sigaretten hans hadde falt på gulvet. Herr Alsop bøyde seg ned og plukket den opp. -Her er sigaretten Deres, herr Rafferty. Fikk De forresten noe skikkelig svar? Rafferty var hvit i ansiktet. -Herr Alsop, sa han, dette er jo virkelighet. Disse vesnene er jo virkelig fra ute i verdensrommet ett eller annet sted! -Javisst, svarte herr Alsop. -De har reist skikkelig langt. -Vet du egentlig hva dette betyr? spurte Rafferty. Han hørte stemmen var temmelig hysterisk, og prøvde å roe seg ned. -Vet du at dette er den viktigste hendelsen i verdenshistorien. Vet du at ... ja, det er det, det største som noen gang har hendt, og det hender med meg, skjønner du? Stemmen hans steg hele tiden, og han ropte ivrig -hvor er telefonen? -Vi har ingen telefon, svarte Alsop. -Det er en telefon nede på bensinstasjonen. Men disse

menneskene skal reise om noen få minutter. Hvorfor venter du ikke og ser dem vel avgårde? Egga, rugekassa og foret er allerede lastet ombord. -Nei, gispet Rafferty, -de kan ikke reise nå! Jeg må finne en telefon - jeg må ha tak i en fotograf!

Fru Alsop smilte. -Vi har prøvd å få dem til å vente på middag, men de må reise på en bestemt tid. De venter visst på tidevannet eller noe slikt. -Det er noe med månen, sa herr Alsop med autoritet. -Det har noe å gjøre med at månen må være på rette plassen.

Menneskene fra verdensrommet satt der avventende. Klørne var foldet i fanget, og antennene var sammenrullet for å vise at de ikke var nysgjerrige på hva som foregikk i menneskenes hjerter. Rafferty så seg desperat om i rommet etter den telefonen han visste ikke var der. Måtte ha tak i Joe Pegly in redaksjonen, tenkte han. Joe vil vite hva som skal gjøres. Nei, nei, Joe ville bare tro at han var full. Men det er den største hendelsen i verdenshistorien, tenkte han. Det er den største hendelsen i verdenshistorien, og du kan da ikke bare bli stående slik? -Hør her, Alsop, ropte han. -Har du et kamera? Har du et kamera, uansett type, jeg må ha et kamera! -Ja visst, svarte Alsop, -jeg har et riktig fint kamera. Det er et boks-apparat, men det tar riktig gode bilder. Jeg skal vise deg noen bilder jeg har tatt av hønene mine. -Nei, nei, jeg vil ikke se bildene dine, jeg vil ha kameraet! Alsop ruslet inn i stua, og Rafferty kunne se at han rotet rundt oppe på orgelet. -Fru Alsop, ropte Rafferty, -jeg har en mengde med spørsmål å stille! -Bare spør du, sa hun, -de har ikke noe imot det. Men hva kunne man spørre mennesker fra verdensrommet om? Du vet navnet. Du vet at de kom for å hente egg. Du vet hvor de kommer fra...

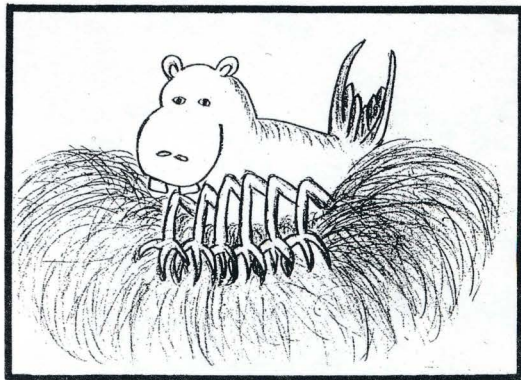
Alsops stemme hørtes inne fra stua; -Ethel, har du sett kameraet mitt? Fru Alsop sukket; -Nei, det har jeg ikke. Det var du som gjemte det. -Bare ett problem, sa Alsop, -jeg har ikke film til det.

Plutselig vendte menneskene fra verdensrommet antennene mot hverandre for et lite sekund, og kom øyensynlig til forståelse, for de reiste seg opp og suste rundt omkring irommet som ildfluer, så fort at Rafferty nesten ikke klart å følge dem med øynene. De for til slutt ut gjennom døra og mot låven. Det eneste Rafferty klarte å tenke var at "Gud, de er jo halvveis biller!"

Rafferty sprang ut gjennom døren og over den gjørmete gårdsplassen mot låven mens han skrek at de måtte stanse. Men før han var kommet halvveis gled den lysende plastikk-farkosten ut av låvedøra og han hørte et lavt sus. "Tingen" forsvant i de lavhengende skyene. Alt som var igjen var en dampende flekk i gjørma og litt brent jord. Rafferty satte seg rett ned. Han hadde en uendelig tom følelse inni seg. Han visste at den største hendelsen i verdenshistorien hadde forsvunnet for ham for godt... Ingen bilder, ingen bevis, ingen historie. Sløvt gjennomgikk han de opplysningene han hadde: -Herr og fru "mann-som-bøyer-jern"... Sakte gikk det opp for Rafferty hva det betydde. Mann som bøyer jern på en ambolt - selvfølgelig var det en smed (Smith!). Altså: herr og fru Smith besøkte sist søndag Alfred Alsops gård og reiste tilbake til Alpha Centauri med to kurver med befruktede egg...

Rafferty reiste seg og ristet på hodet. Han sto stille der i gjørma, men plutselig kunne man se øynene ble smale, og man ville ha visst at nå var Raffertys hjerne i full sving igjen - Raffertys hjerne som alltid til slutt klarte å fremskaffe en

historie. Han løp mot huset og stormet inn bakdøren. -Alsop, ropte han, -betalte egentlig disse menneskene noe for eggene? Alsop sto fortsatt på en stol foran veggskapet hvor han håpet å finne kameraet. -De betalte jo på et vis, sa han. -La meg se pengene, forlangte Rafferty. -Nei, det var ikke med penger, sa Alsop. -De har ikke penger.

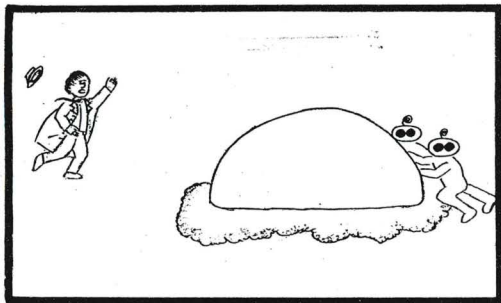

Men da de var her for seks år siden hadde de med seg noen egg fra sitt hjemsted som de byttet med. -Seks år siden, surmulte Rafferty, men lyste så opp; -Egg! Hva slags egg? Herr Alsop flirte litt; -Å, jeg vet ikke hva jeg skal si, svarte han. -Vi kalte dem for stjerne-gjess. Eggene var stjerneformet, og du skjønner at da vi satte en høne til å ruge dem ut, ble hun forferdelig plaget av piggene på eggene. Alsop klatret ned fra stolen, og fortsatte: -Stjerne-gjess er ikke noe tess. De ser ut som en liten flodhest og litt som en svale. Men de har seks bein. Det var bare to av dem som levde opp, og vi spiste dem på takksigelsesdagen. Raffertys hjerne arbeidet på høygir mens han famlet etter den lille biten med bevismateriale som ville få redaktøren - og resten av verden - til å tro på historien. Han lente seg mot Alsop og spurte med nesten hviskene stemme: -Du vet ikke hvor det ble av skjelettene etter rom-gjessene? Alsop

så litt forvirret ut. -Du mener bena? Dem ga vi til bikkjene. Dette er fem år siden, og til og med de er døde nå.

Rafferty plukket opp hatten sin nærmest i sjokktilstand. -Takk, herr Alsop, sa han, -tusen takk!

Han sto på verandaen og satte på seg hatten. Han dyttet den bakover i nakken og stirret opp mot det lave skydekket. Han stirret til han følte seg svimmel, akkurat som om han selv reiste i spiral opp mot skyene. Alsop kom ut mens han tørket av et bokskamera med ærmet. -Å, herr Rafferty, sa han, jeg fant endelig kameraet...

Forts. fra side 11

nelle hypotesen først testes når en sak skal søkes forklart. I tilfellet ovenfor vil jeg holde en knapp på at hypotese 1. vil gi et godtagbart resultat, men neppe uten ressurskrevende undersøkelser, for eksempel av vår venn A's psyke. Og det er vel nettopp dette aspektet som mangler eller er svært utilfredsstillende i de aller fleste etterforskede UFO-observasjoner. Men her kommer vi igjen inn på det bedrøvelige ressurssspørsmålet.

Personlig er jeg av den mening at den enest farbare vei for UFO-logien er å nytte alment godtatte vitenskapelig prinsipper og teorier i vår behandling av UFO-fenomenet. Den seriøse UFO-forskning må ikke prostituere seg ved å falle for fristelsen til å sko

seg på de tilsynelatende mystiske og spekulative sider av fenomenet. Selv om et flertall av UFO-logene spiller på tendenser i tiden for å få en bedre økonomi, for derved å kunne bli oppfattet som mer seriøse, tror jeg de på sikt gjør seg selv en stor bjørnetjeneste.

Vår trang til det mystiske bør tilfredsstilles på andre måter enn ved å bringe denne mystikken inn i UFO-logien.

"BREV TIL LESERNE"

Det har vist seg at mange UFO-interesserte også er opptatt av andre mysterier enn UFO. Etter min mening bør bladet "UFO" derfor være et forum der det er mulig å diskutere mysterier på et bredere plan enn bare UFO-mysteriet.

UFO vil fortsatt være det dominerende i vårt blad, det er sikkert, men ta pennen fatt og del dine opplevelser og/eller interesser med oss.

I tider da det skjer forholdsvis lite på UFO-fronten vil sikkert mange medlemmer være interessert i tangerende emner. Jeg kan nevne kvantefysikk, astronomi, parapsykologi, NDO (nær døden opplevelser), reinkarnasjon, pyramidekraft, spøkelser etc. Jeg vil derfor oppfordre leserne til å sende inn artikler om slike emner, slik at redaksjonen kan plukke ut litt av dette til hvert nummer.

Roar Wister

Så er sagt:

"Når man får mindre hår å gre,
får man mer ansikt å vaske".

Groucho Marx.

UFO OG DET MYSTISKE

av Hans Kr. Moe

Hvordan skal UFO-logien holde på de UFO-interesserte? Er det nødvendig å "prostituere" seg?

Den seriøse UFO-logien sliter hardt for tiden. Med "seriøs" mener jeg en UFO-logi som nytter anerkjente vitenskapelige metoder når fenomener iakttas, etterforskes, og eventuelt forklares. UFO-logien har gjennom de siste 40 år kjempet mer eller mindre helhjertet for å bli anerkjent som et vitenskapelig problem, gjerne "det største vitenskapelige problem i vår tid". Men nei, UFO-logens rekker har ikke vært disiplinerte nok, vi har til tider leflet litt med de vitenskapelige prinsippene, og vi trenger ikke så mange fingre for å telle de forskere og vitenskapsmenn som mener UFO-fenomenet fortjener status som en vitenskapelig utfordring.

En av årsakene til at vitenskapen er så lettskremt, tror jeg kan grunnes i at størsteparten av de UFO-interesserte er en udisiplinert bande hvor det er nærmest umulig å strukturere for eksempel innsamling av data og uttalelser til media.

UFO'ene er ennå ikke brakt ned på jorden, og dette gjør at "grasrota" ofte lar fantasien få fritt løp. De mest utrolige hypoteser om UFO'enes væren og opprinnelse blir kastet ukritisk frem. "Vi må være åpne for alle muligheter. Det kan jo være noe vi ikke har tenkt oss ennå". Og ressursene, både de vitenskapelige og økonomiske, skremmes enda litt lengre bort.

Enhver organisert bevegelse trenger penger for i det hele tatt å

være i bevegelse. Entusiasme og gratis arbeidskraft hjelper, men er ikke nok. Det koster å etterforske en observasjon, det koster å sende ut informasjon.

En rekke UFO-organisasjoner har, for å bedre økonomien og for å spre mer eller mindre vinklet informasjon, i flere år gitt ut medlems- og nyhetsblad.

Et av hovedproblemene ved UFO-saken de siste 40 år er at svært lite nytt har skjedd. Her mener jeg med "nytt" noe som vil bringe UFO-komplekset nærmere en løsning. Vi har observert, og observerer, de samme lyspunktene som farer over himmelen, de samme "moderskipene", "telemeterskivene", humanoidene, landingsavtrykkene osv. til det kjedsommelige. Det som likevel holder oss i gang, er at det tross alt er små nyanser i det nye materialet. Men nyanser som er mer egnet til å sette en utøyet fantasi i sving, enn å bringe UFO-logien frem til en velbegrunnet forståelse. Men et ikke ubetydelig argument har vi for å fortsette vår datainnsamling: Vi kan slå fast at det samme fenomenet fortsatt opptrer - og det er fortsatt like uløst!

De fleste vil vel føle medynk med en redaktør som kun disponerer over nytt materiale som til forveksling ligner det gamle, - sånn omtrent det samme han har trykt i de siste 40 år. Den UFO-logiske grasrota går nå lei, og UFO-bladene mister sine kjøpere. Dette siste her vi forøvrig notert oss at gjelder hele det internasjonale UFO-miljøet.

Men så kommer det store spørsmålet: Hva gjør en organisasjon

eller bevegelse når tilhengerne begynner å falle fra?

Undersøkelser har vist at et overveiende flertall av de UFO-interesserte også her et øye til andre fenomener/foreteelser som de etablerte vitere ikke har akseptable svar på. Man kan lure på om det er opprøreren, nysgjerrigperen eller tvileren som dominerer den enkelte av oss.

En vesentlig del av de UFO-interesserte synes altså ikke tilfreds med det "rene" UFO-stoffet, altså observasjonen og observatøren. De vil ha noe mer, nye horisonter for fantasien. Og værsgod: UFO-ene kan være telepatiske prosjeksjoner som fattes av en eller flere observatører. Prosjeksjonene er sendt av superintelligenser ute i verdensrommet eller fra andre dimensjoner.

Eller:

- UFO'ene er besøk fra fortiden. Jorden var tidligere bebodd av sivilisasjoner som behersket teknikken bak UFO'ene. Og hvorfor skulle ikke våre forfedre besøke oss? Vi har jo sensitive personer som via impulser får beskjeder fra den samme fortiden.

- UFO'ene er besøk fra vår egen framtid. Vi får jo signaler fra fremtiden. Jfr. ukebladene.

- UFOene har en sammenheng med pyramidekreftene eller omvendt. Er pyramidene bygget med humanoider som konsulenter? Kan UFO'ene oppheve tyngdekraften slik som de gamle egypterne tilsynelatende kunne?

- Det sunkne Atlantis, var det den gamle UFO-sivilisasjonens vugge?

- Bermuda-triangelen, er det en port hvor UFO'er kan smette til og fra andre dimensjoner?

- Passer UFO'nautene på oss slik at vi ikke skal gjøre alt for mange dumheter med vår allerede ille tilredte klode?

- UFOene er visuelle bevis for de høyere makter, en Gud.

Ovenfor har jeg tatt med noen få eksempler som viser at visse deler av UFO-miljøet viser stor interesse for mystikk og det paranormale. Og hva er så galt med det? UFO-logene har jo i årevis beskyldt myndigheter og vitenskap for å bære skylapper og ikke innse at UFO representerer et reelt problem/utfordring som krever en løsning. Det skulle bare mangle at ikke UFO-logene selv var åpne for alle hypoteser om de så er aldri så fantastiske. Men selvfølgelig: Hypotesene må jo bygge på observasjoner og akkurat her kommer vi til det kinkige; Måten enkelte UFO-miljøer plukker ut data på, slik at dataene passer inn i vel fantasifulle hypoteser, kan nok gi andre UFO-miljø kalde grøss oppetter ryggen.

Vi tar et eksempel:

To venner, A og B, er ute og rusler en mørk, klar høstkveld. A får plutselig øye på et kuleformet, gultlysende objekt ca. 100 m foran seg, og svevende over trær i bakgrunnen. A kan høre en svak hvesende lyd. Han skriker til og peker og forklarer, men vennen B verken ser eller hører noe som helst.

A observerer kulen i ca 15 sekunder. Vi prøver oss på to forklaringshypoteser:

1. Det hele foregår inne i A's hode, hallusinasjon, et øyeblikks galskap.
2. Kulen er en telepatisk prosjeksjon sendt av en for oss ukjent intelligens. Prosjeksjonen er myntet på A, og derfor er det bare A som kan se og høre kulen.

Vi har selvfølgelig flere forklaringsmuligheter enn disse to:

B kan for eksempel lide av kortvarig døv-blindhet, og er således uoppmerksom på det som skjer omkring ham.

Det er et velkjent vitenskapelig prinsipp at den mest konvensjo-

SÆROPPGAVE OM UFO

Jørgen Steen er 14 år og går i 8. klasse. Han er fra Lunde i Telemark. Han fikk en god del materiell fra Roar Wister da han skulle lage sin særoppgave, og kvitterer med å sende oss et kopi av det ferdige resultatet. Han sier i sitt brev at det hadde vært veldig artig å se særoppgaven trykt i bladet, og det gjør vi gjerne. Den er imidlertid så lang at vi har tillatt oss å forkorte den en del. Oppgaven, som er formet som et foredrag, har dere her:

Nesten hver dag, til alle døgnets tider, er det noen som ser et eller annet rart og uforklarlig på himmelen.

Er det forresten noen av dere som har sett noe dere ikke har funnet noen naturlig forklaring på? Det ville slett ikke være så uvanlig, for bare i USA regner man med at det er over 5 millioner mennesker som har sett UFO'er. Men hvor kommer disse UFO'ene fra? Hva er egentlig alle disse UFO'ene man har registrert de siste 40 årene? De aller fleste fenomenene har man funnet naturlige forklaringer på, men noen mystiske fenomener er fremdeles uopplarte.

Det er nå at de aller fleste gjør feil, også aviser og andre massemedier. De mener at UFO = flyvende tallerkner, men det er bare en av forklaringene på hva UFO kan være. Jeg skal nå nevne noen andre muligheter:

- Plasma - det er en slags gass som er selvlysende.
- Kulelyn - det er en form for lyn. Det er hodestore lysende kuler som kan iakttas i flere sekunder. De beveger seg meget sakte og eksploderer til slutt. De er ganske sjeldne, og ikke alltid ufarlige.

- Romdyr. Vet ikke hva det er.
- Feiltolkninger - her er det ikke snakk om UFO, men IFO= Identifiserte Flyvende Objekter

I 1947 fløy en amerikansk pilot over Rocky Mountains i USA for å lete etter vraket av et havarert fly. Plutselig så han ni lysende gjenstander under seg. De fløy med en utrolig hastighet - mer enn 2000 kilometer i timen, eller dobbelt så fort som noe fly han hadde hørt om.

Da flyveren kom tilbake fra toktet, fortalte han hva han hadde sett. Dette vakte stor oppsikt.

Dette var første gang uttrykket "flyvende tallerken" ble brukt. Det var en journalist som fant på betegnelsen for å beskrive fenomenet.

En stund senere fant man ut at en gruppe amerikanske militærfly hadde fløyet over Rocky Mountains akkurat på det tidspunktet da piloten hadde sett de merkelige gjenstandene. Det kunne ikke være tvil om at de "flyvende tallerknene" måtte ha vært disse flyene som skinte i sola.

Denne forklaringen ble trykt i avisene. Men da var mange mennesker allerede blitt overbevist om at noen mystiske fremmede fly avla besøk i USA.

Alle ønsket å lese om UFO'er og det ble skrevet en mengde bøker om dem. Folk som likte å lese spøkelseshistorier, eventyr eller beretninger om forsvunne skip, kastet seg nå over UFO'er. Avisene brakte den ene historien etter den andre om hvordan mystiske maskiner og merkelige vesner fra rommet hadde avlagt vår klode besøk. De fleste historiene var fri fantasi. Det var ikke mange som tok dem alvorlig. Men i 1952 kom det amerikanske

flyvåpen med en oppsiktsvekkende opplysning; Også flyvåpnets piloter hadde sett UFO'er! Samtidig brakte det kjente bladet **LIFE** en stor artikkel om UFO'er. Folk begynte å stille spørsmål; Kom UFO'ene fra en annen planet? Eller var det snakk om et hemmelig våpen? Vitenskapsmenn ble bedt om et svar. Det var de ikke særlig glade for. De fleste vitenskapsmenn liker ikke å diskutere UFO'er, fordi det er så vanskelig å samle inn kjensgjerninger om dem.

Etter flere års diskusjoner fikk man imidlertid i stand en konferanse om spørsmålet. Den ble arrangert av det meget respekterte "Amerikanske Selskap for Vitenskapens Fremme", og ble holdt i Boston i 1969. I to dager diskuterte noen av USAs skarpeste hjerner problemene innen "UFO'logien".

Vitenskapsmennene var enige om at det største problemet var mangelen på fakta. De vil gjerne ta med seg det de studerer inn i laboratoriet og undersøke det der. Og hvis det ikke lar seg gjøre, vil de studere det i sine naturlige omgivelser. Ingen av delene er mulig med UFO'ene. Det har aldri lyktes å lokke en UFO inn i et laboratorium. UFO'ene melder heller ikke fra på forhånd når de kommer. Faktisk er det bare i noen få tilfeller at trene observatører har sett UFO'er.

Det er mange ting som er blitt tatt for UFO'er. Her er noen eksempler på ting som feilaktig er blitt oppfattet som UFO'er: Værballonger, draker, fallskjermmer, fly - særlig forsøksfly, fugler, fyrverkeri, gatelamper, kometer, månen, planeter, reflekser fra vindu, røyk, satellitter, skyer og sola. Jeg kunne ha nevnt mye mer. Alle slags gjenstander og hendelser kan bli til UFO-historier.

I en fransk landsby gikk ryktet om at vesener fra Mars hadde landet i nærheten. Kvinner og barn

ble brakt i sikkerhet i landsbykirken. Mennene grep sine våpen og dro ut for å møte de fremmede. Ved "landingsstedet" rettet de lommelyktene mot de ubudne gjestene. Men de korte skikkelsene med store, hvite hoder rørte seg ikke. Mennene skulle til å angripe, da de fant ut hva det var. "Marsmennene" var ikke annet enn store krysantemum-planter. Det var trukket hvitt stoff rundt dem for å beskytte dem mot frosten! Det er nok mange UFO-historier som er blitt til på denne måten.

Norge har skilt seg ut internasjonalt på grunn av fenomenene i Hessdalen, et lite sted syd-øst for Trondheim og ca. 30 km. nord-vest for Røros. Ukjente lys kom til syne i dalen, Lysene kunne stå stille i mer enn en time, de kunne bevege seg sakte og plutselig stoppe. Lysene kunne også ha en enorm hastighet.

Jørgen Steen 14 år fra Lunde i Telemark.

Myndighetene foretok seg lite, så derfor ble det startet en privat prosjektgruppe. I juni 1983 ble "Project Hessdalen" dannet. Det var et samarbeid med grupper i Sverige. Det ble også inngått et godt samarbeid med universitetene i Oslo, Bergen og etterhvert Trondheim.

(Han forteller her en god del om Hessdalen, og gjengir også en del andre historier fra andre verdensdeler - vi bringer her bare avslutningen):

"Nærkontakt i måneskinn" heter den siste historien jeg skal fortelle om; Fru A kunne fortelle at hun hadde sittet og sett på TV, men klokka 19:55 følte hun at hun "måtte" gå bort til vinduet. Her fikk hun se et stort, lysende gult objekt på himmelen. Da det hadde stått urørlig i flere minutter, gikk hun ut for å se på det. Ute kunne hun se at objektet bevret og pulserte "som to klumper gyllen gelé". Kort etter forandret det form til et kors. Fru A var nå meget oppspilt og ringte til sønnen som bodde like ved. Han og konen kunne ikke se objektet, men Jeanette (sønnens kone) bestemte seg for å skynde seg bort til fru A. Fru A stormet ut i haven igjen, men da Jeanette kom noen minutter senere, var ikke objektet å se noe sted. Fem/ti minutter senere dukket det imidlertid opp igjen. Den neste halvtimen stod de to kvinnene og stirret som "bergtatt" på objektet som gjentatte ganger forandret form - det viste seg faktisk i en hel rekke forskjellige former. De påstår at objektet slapp ut røyk slik at det skapte sin egen kamuflasje. Den skyen som skjulte objektet, beveget seg ikke som de andre skyene omkring. De formene objektet oftest hadde var "vertikal sigar", "to gyldne tallerkner" og "halvmåneform". Til slutt flyttet skyen seg, og objektet var forsvunnet. Men så dukket det opp igjen som en strålende, rød skive i horisonten.

På dette tidspunktet ønsket begge kvinnene at det ville komme tilbake, og det var som om det reagerte på tankene deres, for det gjorde nettopp det! Det var meget nær, og det så ut til å stå over et hus like i nærheten som en gylden oval. Så ble lyset svakere, og ble rødlig igjen. Like før kl. 21:00 forsvant det, men begge kvinnene

var godt fornøyd ettersom det var kommet tilbake til dem. De kontaktet politiet, og to konstabler kom innom i løpet av kvelden. De lovet å forfølge saken, men dette skjedde aldri.

Dagen etter forteller fru A at det dukket opp underlige tegn - som streker og tegnene "2" og "C" på TV-skjermen hennes. Hun mener dette var en slags melding.

Her slutter jeg, men husk å se på himmelen en gang i blant - du kan kanskje være en av de heldige som får se en UFO!

SKREMMENDE UFO-OPPLEVELSE

Ifølge en melding fra NTB i slutten av januar i år, hadde en familie fra Adelaide i Australia tidlig i januar i år et sjeldent uhyggelig møte med et UFO mens de var ute på biltur.

UFO'et angrep bilen de kjørte i og risten den voldsomt før det lot bilen falle ned på veien igjen så hard at ene dekket punkterte.

Familien, en kvinne og hennes tre sønner i alderen 18 til 24 år, fortalte senere til politiet at de flyktet inn i noen busker ved veien og gjemte seg der til den glødende, eggformede farkosten forlot stedet.

Et underlig innslag i dette møtet med et UFO var at familien kunne fortelle at lyden av stemmene deres var fordreid så det høstes ut som om de snakket grøtete, nesten som i "langsom kino".

Politimennene som etterforsket historien sier at bilen var dekket av et askelignende, vulkansk materiale.

To andre bilførere som kjørte på den samme veien i det aktuelle tidspunktet, men i motsatt kjøreretning, bekreftet til politiet at de også hadde sett UFO'et.

Per Ottesen

BEYOND EARTH:

MAN'S CONTACT WITH UFO'S.

Selv om dette er gammelt nytt for en del av våre lesere, bringer vi her en veldig interessant sak, omtalt i Ralph og Judy Blums bok med overstående tittel.

SAK 42 - KONTAKTPERSONEN.

Hvorfor landet de i Ashland?

-De ville ta elektrisitet fra strømlledningene.

Hvordan gjør de det?

-(Lang pause) ... -Det kan jeg ikke si på nåværende tidspunkt.

Hvordan fungerer fartøyet deres?

-Det arbeider mot tyngdekraften.

Hvordan gjør det det?

-Det kan jeg ikke si. Dette er ikke den rette tid eller sted ...

Utdrag fra en hypnose-test.
Condon-rapportens sak nr. 42,
13. februar 1968.

Tidlig om morgenen den 3. desember 1967 hadde politimannen Herbert Schirmer fra Ashland, Nebraska, en følelse av at noe var galt. Hunder hylte i desembermørkret. I utkanten av byen var det en stor okse som sparket og presset seg mot porten i innhegningen. Schirmer stoppet for å forsikre seg om at porten tålte påkjenningen, og reiste så videre.

Kl. 02:30, da han kjørte mot Highway 63, så han en farkost med en rad av flakkende lys rett foran seg. Han trodde først det var en lastebil, men da han satte på fullt lys, tok "lastebilen" av og forsvant rett oppover.

Schirmer, en 22-årig marineveteran og sønn av en yrkesmilitær i flyvåpnet, hadde aldri virkelig brydd seg med temaet flyvende tallerkner. Men da han kom tilbake til politistasjonen kl. 03:00, skrev han i dagboken "Så en flyvende tallerken i krysset mellom Highway 6 og 63 - tro det eller ei!"

Da Schirmer reiste hjem denne morgenen hadde han kraftig hodepine, og det var en murring inne i hodet hans som gjorde det umulig for ham å få sove. Han la også merke til en rød stripe som fulgte halsen under venstre øre. Men før Condon-komiteen oppdaget at det manglet 20 minutter i politirapporten hans og lot gjennomføre en hypnose-test, hadde Herbert Schirmer ikke den fjerneste anelse om at han var en UFO-kontaktperson.

Etter at han hadde gjennomgått denne hypnose-testen i Boulder, reiste han tilbake til Ashland og sine plikter der. Ikke lenge etter ble han utnevnt til politisjef, og ble den yngste politisjefen i Midt-Vesten. Han hadde stillingen i to måneder, men så den så fra seg, for som han sa; "Jeg brydde meg simpelthen ikke nok om jobben. Jeg grublet på hva som virkelig hadde skjedd den natten. Jeg hadde ofte hodepine og kjørte i meg aspirin som om det var popcorn. Du kan aldri bli en god politimann hvis du har personlige problemer, så jeg sluttet like godt."

En eller annen i Ashland foreslo for Schirmer at han skulle snakke med forfatteren Eric Norman, som hadde skrevet mange ukeblad-artikler om UFO'er. Han tok derfor kontakt med Norman og fortalte sin historie til ham. "Jeg vet at mye må ha hendt den natten", sa Schirmer. "Jeg har det inne i hodet et eller annet sted, men jeg får det bare ikke ut". Norman ordnet det slik at Loring G. Williams, en profesjonell hypnositor, skulle møte ham og Schirmer i Des Moines i Iowa den 8. juni 1968. Der skulle Schirmer enda en gang bli hypnotisert tilbake til timene før soloppgang den 3. desember 1967.

Williams: Hvor mye er klokken?

Schirmer: Den er 02:30 om morgenen. Hmmm ... Hva er det der? Det er noe på veien. Det er vel en lastebil med et punktert hjul. Jeg skal sette på fjernlyset. Hmmm ... Det var da voldsomt hvor sterke de lysene var. De blinker. De røde lysene blinker med en rasende fart. Gode Gud, hva er dette for noe? Den løfter seg fra veien og går rett opp i lufta ... Hmmm. Der er det et gammelt jorde - ingen ting kan lande der. Det er best jeg følger etter.

W: Hvor er du nå?

S: Jeg går opp grusveien til jordet, mot lyset. Det er veldig skarpt. Lysene blinker. Jeg skal ringe. Jeg skal ringe...

W: Hvem er det du skal ringe til?

S: Politiet i Wahoo (Nebraska). Wahoo ... fire null åtte. Kom inn Wahoo. Hmmm ... Radioen virker ikke. Hva hendte med motoren? Hvor er lysene mine? Hva er dette for noe?

W: Beskriv gjenstanden for meg.

S: Den er laget av metall, og ser ut som en (amerikansk) fotball ... med sølvaktig glød omkring og blinkende lys under. Den kom inn over plassen, hang der et minuttstid og blinket av og på med lysene. Den lager en "hysjende" lyd, og lysene blinker veldig fort.

W: Hvor fort blinker lysene?

S: Herre Gud, de må gå rundt

et par ganger i sekundet, minst 120 ganger i minuttet ... Å, nei - det kan ikke være sant!

W: Hva er det som skjer?

S: Det kommer ut ben under gjenstanden. Det er vanskelig å se på grunn av det skarpe lyset. Det er visst tre ben som kommer ut. De er teleskopiske. Ett ... to ... nå står den rolig på bakken.

W: Er du redd?

S: Det skal være visst. Jeg skjeller på hendene.

W: Hvorfor starter du ikke bilen og forlater stedet?

S: Jeg blir forhindret.

W: Hva mener du med det?

S: Det er noe inne i meg ... jeg vil reise hjem. Å Gud - Å nei, å nei ...

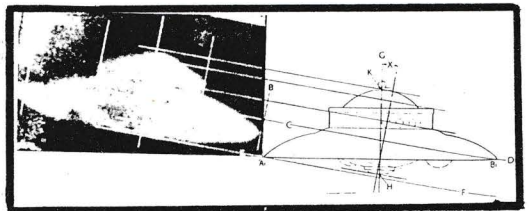
W: Hva er det som er galt nå?

S: De kommer ut. De kommer mot bilen. Det kan ikke være sant. Jeg prøver å trekke revolveren. Jeg blir forhindret. Det er noe inne i meg. Den som står rett foran bilen holder opp en gjenstand ... ett eller annet stoff kommer ut av gjenstanden og legger seg over hele bilen.

W: Hva slags stoff er det? Hvilken farge er det på det?

S: Det er et merkelig stoff, lik grønn gass. Gud, dette er ikke sant ... stoffet er over hele bilen. Hmmm ... hva er det han gjør?

W: Hva mener du?

S: Han som står rett foran bilen trekker noe ut av et hylster. Gud, han sikter på meg. Det er et skarpt lys ... veldig skarpt.

W: Hvor skarpt?

S: Et skarpt lysglimt, som fra en blitzpære, bare enda skarpere.

W: Hva hender nå?

S: Jeg er lammet ... besvimer visst ... husker ingen ting. Alt er svart.

Det neste Schirmer husker, er at han sveiver ned vinduet på bilen. En av inntrengerne griper tak i ham og presser hardt mot siden av halsen hans.

S: Au, det gjør vondt! Jeg husker ikke om jeg besvimte igjen eller ei. Jeg åpner døren og stiller meg utenfor bilen. Den ene stirrer meg direkte inn i øynene. Jeg liker det ikke. Han spør meg; "Er du vaktmann for dette stedet?" ... Hadde han enda ikke stirret slik på meg. Han peker på kraftanlegget og spør; "Er dette den eneste kraftkilden dere har?" ... Spør om våre vannmagasiner. Jeg spør ham om han er virkelig. Han klemmer til over skulderen min. Å Gud, jeg drømmer ikke. Han er virkelig til! Han spør om jeg ville ha skutt på et romskip ... "Nei, Sir" ... Han sier at jeg kan komme ombord i noen minutter.

Schirmer gikk så sammen med mannskapet mot romskipet. På undersiden av fartøyet åpnet en rund luke seg, og en stige kom ned. Da Schirmer gikk inn i fartøyet, la han merke til at både metallet i stigen og interiøret i fartøyet var merkelig kaldt.

Målt i tid, virkelig tid, var Herbert Schirmer ombord i fartøyet i ca. 15 minutter. Under en "briefing" av sjefen for mannskapet ble det forklart for ham at han samtidig også ble "programmert" med data. Han ble fortalt at dette skjedde med alle de kontaktet.

Så følger et sammendrag av det som videre hendte:

Schirmer står i et rom som måler ca. 8 x 7 meter. Takhøyden er ca. 2 meter. Lyset kommer fra spalter i taket og har et rød-aktig skjær. To stoler med trekantformede rygger står mot et slags kontrollpanel. På veggen over panelet er det en stor video-skjerm. Langs siden av fartøyet er det vinduer (eg. ventiler).

Mannskapsmedlemmene, som er ca. 1.50-1.60 meter høye, er kledd i en stramtsittende sølvgrå uniform, støvler og hansker. På venstre side av brystet har de et emblem; En slange med vinger. Uniformen går opp over hodet som en hjelm. På venstre side av "hjelmen" er det en liten antenne. Hodene deres er lengre og smalere enn et menneskehode. Huden i ansiktet er gråhvit, nesen flat, og munnen er nærmest en strek i ansiktet som ikke beveger seg i det hele tatt. Øynene, som er litt skrå, men likevel ikke orientalske, blunker ikke. Pupillene åpner og lukker seg, nærmest som en kameralinse.

S: Han spør meg om jeg vil like å se hvordan noen av tingene virker. Inne i meg tenker jeg at det vil jeg ikke, for jeg vil heller reise hjem, men et eller annet sier meg at jeg heller skal si ja. Han viser meg noe som ser ut som en computer. Han trykker på en knapp, og tapene begynner å gå. Jeg begynner å skjelve. Han trykker på flere knapper på maskinen. Gjennom hjernen ... på en eller annet måte ... forteller han meg noe. Det smerter i hodet. Det er noe ... han snakker ... han forteller meg at dette er et observasjonsfartøy med et mannskap på fire.

W: Kommuniserer han med deg med stemmen eller telepatisk?

S: Det ser ut til å være på begge måter. Det ser ut som om de foretar all samtale seg i mellom via antenneutstyret på hjelmene. Den som snakker til meg bruker stemme, på et slags "brutt" engelsk. Det høres veldig rart ut, og det virker som om stemmen kommer fra et sted dypt inne i ham i stedet for fra munnen hans. Jeg klarer ikke å beskrive det. Han sier at de studerer våre språk på jorden ved hjelp av en slags maskin. Hjernen min forteller meg at de har computere som kan snakke alle språk, på ett eller annet vis, hvor de enn måtte lande.

W: Hvor er de fra?

S: Fra en galakse nokså nær oss. De har baser på Venus og noen andre planeter i vårt sol-system.

W: Har de baser for tallerknene sine her på jorden?

S: Ja. Det er helt sikkert baser her i USA. Det er en undervannsbaser utenfor kysten av Florida som er virkelig stor. Den vil kunne være til nytte både for oss og dem. Det er også en base i polare strøk, men han sa ikke om det var ved syd- eller nordpolen. Det er også en stor base like utenfor kysten av Argentina. Alle basene ligger enten under jorden eller under vann.

W: Hvordan fungerer disse fartøyene?

S: Skipet drives ved reversibel elektro-magnetisme. En krystall-lignende rotor i sentrum av skipet er forbundet med to store søyler. Han sier at dette er reaktorene. Ved å reversere magnetisk og elektrisk energi blir de i stand til å kontrollere materien og å overvinne tyngdekraften.

W: Er det noe forsvar mot UFO'er?

S: Det ville jeg ikke en gang røpe til Flyvåpnet, for de ville forsøke å ødelegge dem ... Nå forteller de meg at noen av skipene deres har blitt slått ned av radar ... men før skipene når bakken blir de ødelagt av moderskipet ved hjelp av en innebygget mekanisme som gjør at de blir sprengt og brenner opp.

W: Hvordan kan radar slå dem ut?

S: Det vet jeg ikke ... Det er noe ... ioni ... det er et langt

ord som jeg ikke klarer å uttale.

W: Ionisering?

S: Ja, det er ordet.

W: Hva vet du om "moderskip"?

S: Det er svære greier, nærmest hva vi ville kalle interplanetariske stasjoner. Alle operasjoner av "hovedkvarterkarakter" blir utført der. De er hoved-observasjons-stasjonene, og de ligger så langt ute i rommet at vi ikke har noen føling med dem. Tallerknene blir fraktet dit av moderskipet, og så blir de sendt videre ned til basene på jorden. Både moderskipene og tallerknene bruker lysbølger for å "kikke inn" over alt på jorden, inn i hver fabrikk, hvert hjem og hus. De avlytter også kommunikasjons-systemene her på jorden ...

Ombord i skipet er det et skive-lignende objekt med en diameter på ca. 2 meter. Denne skiven er brukt til fjernrekognosering og overvåkning, og sender tilbake bilder og lyd til video-skjermen. Lederen vrir på en bryter og setter på skjermen, som viser landskapet utenfor fartøyet. To av mannskapet går fram og tilbake utenfor skipet som vaktposter. De går på en stiv, militær måte, så Schirmer synes de minner om menn som har vært lenge i det militære. Lederen vrir på en annen bryter, og skjermen viser tre tallerkner av forskjellig form som flyr i formasjon mot en bakgrunn av stjerner, hvor Schirmer også kan se Karlsvogna. Schirmer blir fortalt at dette er "krigsskip" som flyr i det ytre rom. Bildet har stor dybde og virker ekte. Igjen skifter lederen bilde, og nå kommer moderskipet fram, sigarformet og veldig langt, høyt oppe over jorden. Skjermen blir svart. Schirmer får nå en demonstrasjon på hvordan elektrisitet kan tappes av en kraftlinje i nærheten.

S: Han sa at jeg skulle se ut gjennom ene ventilen. Så trykte han på en knapp. Jeg så noe som

lignet en antenne komme ned og rundt slik at den pekte mot kraftlinja. Han må ha trykt på en annen knapp eller noe, for plutselig kom det en hvit stråle av elektrisk strøm. Den skjød ut av kraftlinja og rett inn i spissen på antenna. Han ba meg se på viserne på et måleapparat. De slo ut langt forbi fulltmerket. Han sa at de brukte ikke så mye strøm, men da de hadde problemer med å lagre den, forsynte de seg av kraftlinjene. Senere sendte de strømmen tilbake til nettet, og viserne på måleapparatet gikk ned igjen. W: Hvorfor tar de slike småporsjoner med strøm fra kraftlinjene?

S: Når de lander, legger de et sirkelformet kraftfelt rundt skipet som gjør det usynlig. Han sa at dette elektromagnetiske feltet er en forsvarsmekanisme.

W: Nevnte de noe om vann?

S: De spurte om Lincoln City-reservoiret som ligger like nedenfor åsen. På en eller annen måte som jeg ikke forstår, trekker de en slags energi av vann. Det er derfor vi ser dem så ofte over elver, sjøer og ellers hvor det er mye vann.

W: Hvor lenge har de overvåket oss?

S: De har overvåket oss svært lenge, og de mener at hvis de sakte, sakte sørger for at rapporter om observasjoner av dem blir offentliggjort og at kontaktmennene stadfester ektheten av dem, vil dette hjelpe dem. De har ingen plan for når og hvor de skal kontakte mennesker, men gjør det helt tilfeldig, slik at de unngår at noen regjering skal kunne finne noe mønster og forutsi neste trekk ... det kommer til å bli en mengde nye kontakter. Til en viss grad ønsker de å forvirre folk.

Han sa meg at de ønsker at alle skal tro litt på dem slik at vi vil bli mer åpne til deres invasjon og ...

W: Tenk nøye gjennom dette nå. Brukte han ordet "invasjon"?

S: Ja.

W: Det vil med andre ord si at de forbereder seg til å erobre

jorden?

S (ettertrykkelig): Å nei, nei, nei. Han brukte ordet invasjon, men mente det på en vennskapelig måte. Han sa at det betydde bare at de ville vise seg helt åpent. Folk skulle bare venne seg til tanken på at de ikke hadde noe å frykte fra dem, da de ikke er fiendtlig innstilte.

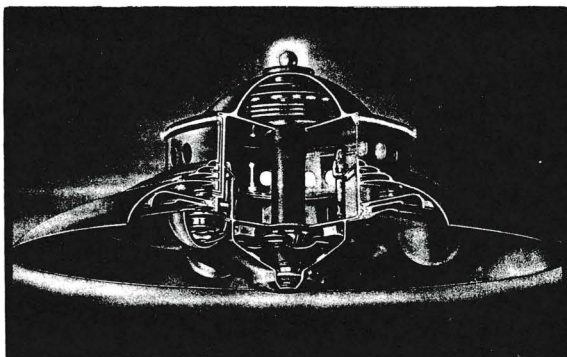
W: Ba de deg om å si eller gjøre noe før du dro? Ble du på noen måte programmert til å si noe?

S: Ja. Han så meg rett inn i øynene og sa: "Jeg ønsker at du aldri forteller at du har vært ombord i dette skipet. Du skal fortelle at skipet landet i veikrysset og at da du nærmet deg, skjød det opp i lufta og forsvant. Det, og ingen ting mer, skal du fortelle. Du vil aldri kunne snakke forstandig om denne natten. Vi skal komme tilbake og møte deg to ganger til ..."

Lederen legger hånden sin på Schirmers skulder. Så sier han et ord ulikt alt Schirmer har hørt før, og fører ham så bort til utgangen. De to av mannskapet som har stått utenfor går så ombord, og Schirmer går tilbake til politibilen.

Bena på skipet blir trukket inn. Et rød-orange lys strømmer ut på undersiden av skipet, og det høres en hummende lyd da skipet hever seg og skyter avgårde rett til himmels.

Forts. side 20

UFO I MISVÆR

Så fikk vi da endelig en forholdsvis fersk UFO-rapport denne gangen også. I Nordlandsposten fant vi denne interessante saken fra mars i år, og bringer et lite resymé av det avisen brakte om saken 7., 8. og 16. mars.

"Det var virkelig skummelt". Det sier Brynhild V. Pedersen i Misvær etter en merkelig opplevelse på hytta ved Gjømmervatn i helga. Natt til søndag 6. mars våknet hun av en kraftig motordur, som av en motorsag. Men lyden kom i bølger. Etter hvert tenkte hun både på rutefly og snøscooter, selv om dette syntes merkelig natterstid.

Det hørtes ut som om lyden kom fra et punkt tett ved hytta, og hun ble ganske oppskaket. Hun sto opp og fikk da se gjennom vinduet et blå-hvitt lys ute på isen. Hun tenkte at noe ekstra sto på og at det måtte være et helikopter som lette etter noen. Hun sprang ut og ble stående som fjettet da hun fikk se et skarpt lyspunkt oppe i luften, et blå-hvitt lys. Det kom fra en sekskantet gjenstand. Fra lyspunktet i midten gikk blåhvite lysstrimler ut til vekselvis røde og grønne lys på hver av kantene.

"Jeg ble stående som paralyisert", sier Brynhild V. Pedersen til avisen. Etter en stund begynte gjenstanden å bevege seg etter en sik-sak kurs og da så hun "noe" som hang ned fra gjenstanden, nærmest som en lang lenke med røde lys. Da den snudde seg, så hun grønne lys på den andre siden.

Etter en stund vekket hun de andre i familien og de så også lyset og gjenstanden, men den var da høyt oppe og vanskeligere å se. Selv om det var blitt lyst tidlig på morgenen, kunne de se lysene fra den.

"Jeg har ingen forklaring på det jeg så", sier Brynhild V. Pedersen, som søndag kontaktet Bodø Lufthavn og Værtjenesten for om mulig å finne en forklaring. "Jeg har sett både værballonger og satellitter og fly i mange utgaver, men det jeg så natt til søndag lignet ikke på noe av det jeg har sett til denne dag. Finnes det UFO så må dette ha vært en", sier hun.

Både Luftforsvaret og Hovedredningssentralen har senere bekreftet at de ikke hadde noen aktivitet i området på det aktuelle tidspunktet. Det samme opplyses fra Bodø Lufthavn.

En mann med "nær tilknytning" til UFO-Norge (Leif Norman?) opplyser til avisen at denne observasjonen fører seg nøyaktig inn i rekken av to tidligere UFO-observasjoner i år. Det er rapportert om de samme sekskantede UFO'ene som stiger opp i sik-sak-mønster.

Han kommenterer ellers motorlyden, som er nokså uvanlig, da UFO'er vanligvis sies å bevege seg ganske så lydløst, eller med en slags summende lyd.

"Motorlyden" og lysfenomenene blir ellers bekreftet av folk som har ringt inn til avisen.

Forts. fra side 19

Schirmer kjører tilbake til Ashland. Han kommer til politistasjonen ca. klokka 03:00. Der skriver han inn i dagboka alt det han husker fra den siste halve timen; "Så en flyvende tallerken i krysset mellom Highway 6 og 63" - kanskje han nøler litt, men så legger han til "tro det eller ei!"

Oversatt av Per Ottesen

HALLO, ER DET NOEN DER ?

Hvis det er det, vil nærkon-
takten sannsynligvis skje
blandt epletrærne i en have
under New Englands stjerne
himmel i U.S.A. Der sitter
mannen som er overbevist om at
det i rommet finnes vesener
som kan kommunisere med oss.
Bøyd over dataskjermen på sitt
spesialbygde radioteleskop
venter forskeren Paul Horowitz
på at det ut av universets
bakgrunnsstøy skal komme et
signal på 1420 Megahertz-fre-
kvensen.

Og hvis det er E.T. som anroper,
må Paul oppfylle et løfte han
har gitt! For da fireårige Misha
Horowitz krøp ned under dynen og
ga pappa et godnattryss holdt
hun ham hardt i armen, så han
dypt inn i øynene og sa: "Hvis
E.T. ringer deg, så lov at jeg
også får prate med ham!"

Om det nå gjelder E.T. eller
Diana i sciene-fiction-serien
"V", hvis noe utenomjordisk
skulle "ringe" Jorden, ville
samtalen formodentlig havne hos
lille Mishas pappa. Paul Hor-
owitz er lederen for den hittil
største jakten på galaktiske
naboer.

I motsetning til sine forgjengere
leter han ikke etter UFOer eller
små grønne menn. Horowitz er en
kritisk innstilt vitenskapsmann,
og som yrkestittel kan han flot-
te seg med "Professor of Physics,
Harvard University, U.S.A."
Å lete etter utenomjordisk liv
har herved blitt stueren viten-
skap!

Menneskene har alltid lurt på om
vi er alene i universet. Opp
gjennom tidene har mennesket
"ønsket seg" livsvesener blandt
de glitrende stjernene og plas-
sert en Tor, en Hermes eller
kanskje en "Mann i Månen" i vår
relative nærhet. Det virket rart
at vi skulle være de eneste ten-
kende vesener som finnes.

Så er sagt:

"Et menneske må gi blaffen i mye
for å få utrettet noe!"

(A.N.W.)

"De som alltid snakker sant,
kan tillate seg å ha dårlig hukommelse".
(Vest Tysklands første president,
Theodor Heuss).

Jakten på utenomjordiske har nok
mest vært styrt av håp og tro,
men nå har noe skjedd. Oppdagel-
ser innen bl.a. radioastronomi,
datateknologi og biokjemi har
forandret situasjonen. Vi besit-
ter nå kunnskap og hjelpemidler
som gjør jakten meningsfull, og
vitenskapsmenn vier all sin tid
og prestisje til ting som for få
år siden ble avfeid som dumheter.
Disse vitenskapsmennene utgjør
en uoffisiell gruppe, "the SETI
Community". SETI står for Search
for Extra Terrestrial Intelli-
gence - jakten på utenomjordisk
intelligens.

Hva er det som driver dem?

Ikke er det håpet om raske resul-
tater. Heller ikke er det penger.
Kollegaer er av den oppfatning
at man kunne sysle med noe mer
håndgripelig. Vanlige mennesker
mistenker dem for å ha en skrue
løs. Fruene deres (ja, de fleste
forskerne er menn) klager over
at de så ofte er borte.

Men det finnes andre drivkrefter.
Ærgjerrighet for eksempel. "Jeg
har en sjanse på en milliard til
å bli universets mest berømte
menneske", sier Paul Horowitz
med et avvæpnende smil. Men det
er ikke bare ærgjerrighet. SETI-
forskerne snakker hyppig og
vakkert om "super-menneskelig-
het", som henspiller på den gode
og kloke menneskerase vi vil bli
etter en utenomjordisk kontakt.
"Det vil heve vår moralske stan-

dard. Vi ville se oss selv som del i en større sammenheng. For ikke å snakke om den teknologiske fremdrift det ville gi vår sivilisasjon", tror Horowitz. Og her får vi kanskje oppskriften på en velegnet SETI-forsker: 1/3 ærgjerrighet, 1/3 idealisme og 1/3 teknologisk nysgjerrighet. Blandes godt sammen, krydres med tilstrekkelig mengde dollar og settes til heving ved et passende radioteleskop...

Paul Horowitz' forskningslaboratorium ligger noen mil utenfor Boston. Etter en kronglete biltur langs New Englands eplehaver kommer man frem til det som på avstand mest minner om en gigantisk kantarell. Dette er Horowitz' øre mot verdensrommet - et 25 meter bredt radioteleskop. Med den faste strukturen malt i sprakende høstfarver blir denne fremtidens teknikk også faktisk estetikk.

Horowitz er stolt av teleskopet. Det tilhører Harvard, og entusiastiske venner av prosjektet har malt det på nytt. Sokkelen prydes etter dette av planeten Jordens grå, hvite og røde flagg.

Ved teleskopets fot ligger det betydelig mindre iøynefallende forskerlaboratoriet, men der befinner prosjektets hjerne seg, og det er her Horowitz' storhet manifesteres. Han har konstruert et helt nytt dataprogram for å lete etter radiosignaler fra det utenomjordiske. Hver eneste natt våren og sommeren 1985 kjørte han og assistenten, Brian Matthews, ut til teleskopet fra Harvard. De ble inspirert av den uendelige nattehimmelen, de medbragte hamburgere, Maryland cookies og en brennende interesse...

De utviklet et unikt program; Radiobølger forandres når de sendes ut fra eller oppfattes av et legeme i bevegelse. Jorden beveger seg. Derfor oppfatter vi verdensrommets signaler litt feilaktig. Horowitz' program kompenserer for Jordens bevegelse, så vi kan motta eksakte signaler. Men det viktigste er dog at programmet er selektivt.

Det tar inn 8,4 millioner signaler samtidig. Hva er E.T. og hva er støy? "Vi antar", sier Horowitz, "at bevisst utsendte signaler bør være mye sterkere enn andre. Vårt program leter etter topper blandt signalene".

Horowitz benytter seg av en velkjent matematisk utvelgelsesmetode, som forstørrer det allerede store, men i et omfang uten sidestykke; Radiobølger kommer til teleskopet. De omdannes til elektriske strømmer. Datamaskinen avleser strømstyrkene, og informasjonen blir til tall som maskinen tegner diagram ut fra. På skjermen ser man en litt knudrete linje. Dette er verdensrommets bakgrunnsstøy, lik trafikklydene i storbynatten. Likesom et skingrende skrik skiller seg ut fra bylydene, vil et kosmisk livstegn klart markeres mot bakgrunnen. Paul Horowitz ville få en spiss fjelltopp på sin knudrete linje.

Horowitz er gutten som aldri ble voksen. Skjønt han er professor i eksperimentell fysikk ved tradisjonsrike Lyman Laboratories ved Harvard, tindrer hans øyne ved synet av snedige matematiske problemer, lommekalkulatorer med mange knapper og store datamaskiner. Han har selv bygd prosjektets datamaskin. I kjelleren ved Lyman Laboratories har han loddet, koblet og pirket, og dette gjorde apparaturen rekordbillig. Prosjektet kostet derfor bare 800.000 kroner. Disse pengene fikk han gjennom en innsamling ledet og støttet av to av hans venner, Steven Spielberg og Carl Sagan. Regissøren Spielberg og astronomen Sagan har hver på sin kant propagandert for at det er på tide for mennesket å rette blikket utover fra sin lille Jord.

Spielbergs filmer C.E. III og E.T. handler om vennligsinne, hyperintelligente utenomjordiske skapninger. Horowitz tror filmene har hatt stor betydning for hans forskningsprosjekt og for den nyvakte interessen for SETI.

Filmene ble suksesser, for de appellerte til hva vi instinktivt føler - vi er ikke alene. Vi vil vite hvem våre naboer er, og mange støtter derfor opp om slike forskningsprosjekt.

Carl Sagan er mannen bak TV-serien "Cosmos", og denne bidro også til å vekke oss vanlige dødelige til fundering på universets gåter.

I september 1985 ble teleskopet innvidd med Spielberg og Sagan på plass. Og reisen i det ukjente ble døpt slik reiser skal døpes - i champagne. Flasken ble knust mot teleskopets fot, og eventyret kunne begynne.

Horowitz' radioteleskop lytter på rommet natt etter natt. Vinkelen mot jordoverflaten forandres daglig. På 200 døgn har det lyttet på 80% av himmelhvelvingen og de fleste av Melkeveiens 100 millioner stjerner. Problemet er bare hvordan man skal lytte.

I verdensrommet prater man best via elektromagnetiske bølger. Disse forflytter seg raskest i rommet, 300.000 km. pr. sekund. Lys er en slik bølgebevegelse - likeså radiobølger. Det finnes altså ulike elektromagnetiske signaler. Forskjellene består i at signalene har forskjellige bølgelengder og frekvenser. Hvordan skal man da skille bevisste, intelligente signaler fra langbølgete parallellsignaler i den kosmiske symfonien? Man får prøve å gjette - objektivt - prøve å sette seg inn i hvordan andre tenker og finne ut hvilke felles referanserammer vi har. Nettopp dette er hva SETI-forskerne gjør; "Vi prøver å etablere et møte i henhold til naturvitenskapens lover og fenomener", sier Horowitz. "De er identiske overalt i universet, og utenomjordske må kjenne dem for i det hele tatt å sende ut signaler. Naturvitenskapen må bli grunnlaget for vårt kosmiske språk."

Horowitz leter derfor etter signaler på en spesifikk frekvens,

1420 megahertz, og frekvensvalget er ingen tilfeldighet; Et hydrogenatom har et elektron som spinner rundt kjernen. Det spinner også rundt sin egen akse. Aksespinnet kan bytte rotasjonsretning. Da sender atomet ut elektromagnetisk stråling på nettopp 1420 megahertz-frekvensen. Det ustabile elektronet kan kanskje virke som et littvint utgangspunkt for kosmisk kommunikasjon. Men tre firedeler av universets masse er hydrogen, så eventuelle utenomjordske kjenner med sikkerhet til fenomenet. En annen fordel er det at det er ganske stille i rommet i dette frekvensområdet - man kan konsentrere seg bedre da.

En natt kommer et signal! Det blir først oppdaget av Skip Schwartz. Han har det faste tilsynet med teleskopet, og morgenen etter kommer han som vanlig for å lese av papirremsen som datamaskinen spytter ut. Der er det! Signalet! En spiss blå topp på det hvite papiret.

Schwartz ringer Horowitz. Horowitz slenger på seg klærne og kjører sin 14 år gamle Saab ekspress til laboratoriet.

Den dagen kontakter han verdens mest følsomme radioteleskop. Han forteller hvor signalene kom fra, og teleskop i California og Stillehavet svinger samtidig sine parabolantennene mot samme del av verdensrommet.

Dessverre har ikke dette skjedd - enda. Men slik ville det foregå, og på få dager ville verden få vite rundt hvilken av Melkeveiens alle stjerner våre første oppdagede naboer har sitt tilhold.

Forts. neste nr.

Kilde: SAF BULLETIN Volym 19 - nr. 5/1987

Oversatt av J. W. Danielsson

STUDIE AV 9 UFO-BORTFØRTE

av D. Scott Rogo

Er mennesker som påstår de har blitt bortført av UFO'er normale? Forslagsstillerne i UFO-kontroversen sier at de er det. Skeptikerne foretrekker å tro at slike mennesker er publisitetssøkere, patetiske løgnere eller schizofrene.

I et forsøk på å finne ut mer i denne saken, finansierte gruppen "Fund for UFO Research" i Maryland, USA, et psykologisk studium av noen av "ofrene". Forskningsbidragene ble gitt til Ted Bloecher, Budd Hopkins og klinisk psykolog Aphrodite Clamar; Tre New York-forskere som har studert rapporter om UFO-bortførelser i mange år.

I dette tilfelle studerte de tre ni påstått bortførte personer - bl.a. en tennisinstruktør, en universitetslærer, en lydtekniker og andre ansvarlige borgere med forskjellig bakgrunn. Man resonnerer slik at hvis disse personene var mentalt forstyrret, ville deres problemer vise seg i standard psykologiske tester, og forskerteamet sendte personene til den uavhengige kliniske psykologen Lisa Slater. Slater ble ikke fortalt at personene hun skulle undersøke var UFO-nærkontakt-ofre. Ei heller åpenbarte noen av de ni denne hemmeligheten under testingen. Disse testene, kunne Slater raskt rapportere, åpenbarte ikke noen lett synlige sykdomstrekk som var felles for de ni personene. Men det som pirret hennes interesse, var det psykologiske bevismaterialet for at hennes subjekter hadde gjennomgått psykiske påkjenninger eller sjokk. Disse menneskene virket mistenksomme, endog paranoide, da det kom til personlige forhold. "noe lignende voldtekts-ofre", hevdet Slater.

Da hun ble fortalt at disse personene påstod å være personer

Så er sagt:

"Akkurat som det ikke finnes små mennesker eller betydningsløse liv, finnes det heller ikke uvesentlig arbeid".

Jelena Bonner.

bortført av UFO'er, tilføyde hun: "Testresultatene forteller ingen ting som ikke tilsier at de rapporterte bortførelsene faktisk kan ha funnet sted!"

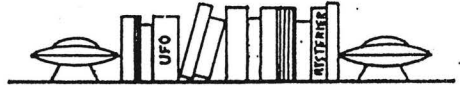
Clamar ba senere en annen psykolog i New York om å se over Slaters arbeid, og å studere fem av tilfellene på nytt. Denne andre psykologen, som ønsket å være anonym, var enig i Slaters syn.

De fleste UFO'loger tror ikke at fondets undersøkelser beviser at UFO-bortførelser er reelle hendelser. Astronomen J. Allen Hynek fra "Center for UFO Studies" uttalte: "Alt vi kan slutte av dette, er at et antall normale mennesker har gjennomgått hva for dem var en livaktig sjokkartet opplevelse - en som hadde dyptgripende virkning på deres liv".

Men skeptikerne avviser enhver påstand om at fremmede vesener virkelig har kidnappet mennesker. Psykologen Ronald Siegel fra UCLAs nevropsykiatriske institutt mener at slike påståtte opplevelser kan være resultat av nevrologiske innfall (quirks) og oppfatningsfeil. Men ekspertenes samstemte mening synes klar - "Fondet for UFO-forskning" har fremskaffet flere bevis for at UFO-bortførte synes å ha gjennomgått noe meget merkelig. Men vi har enda ingen idé om hva...

Kilde: OMNI februar 1986
Oversatt av Knut Aasheim

BOKOMTALE

LIVETS SPEIL av Rune Amundsen

Boken er skrevet av Rune Amundsen som er klinisk psykolog ved fylkessykehuset i Florø. For noen år siden skrev han hovedoppgave om NDO (nær døden opplevelser), og måtte da basere seg på studier av fenomenet fra utlandet. Opplevelsene i boken har han imidlertid hentet fra femti norske kvinner og menn, og opplevelsene er ganske identiske med NDO i andre land. Det er som med UFO; Mer interessant når fenomenet finnes i vårt eget land enn på andre siden av Atlanterhavet.

Amundsen stiller et stort spørsmålstegn ved vitenskapens holding til NDO - her er et utdrag fra boken:

- En av mine informanter med en svært dyp opplevelse, sier det slik om møtet med døden: "Jeg hadde forestilt meg et mørkt rulleteppe". "Det mørke rulleteppe" er en passende metafor for den moderne vitenskaps syn på døden. Stiller vi noen gang spørsmålstegn ved dette bildet? Blir det noen gang spurt etter bevis som dokumenterer teorien om det "mørke rulleteppe"? Nei. Dette er en av vitenskapens mange erkjennelsesmessige hvileputer. Hvileputer som bare ligger der, uangripelige og tabubelagte som hellige kyr. -

Boken burde være aktuell for mange, enten man er human-etiker eller buddhist. Forfatteren har gjort et grundig arbeid, og har tydeligvis studert mye fra Paul Twitchell, Carlos Castaneda, John Lilly, Moody (livet etter livet), Paul Dirac (kvantefysikk) og mange flere.

Til slutt gjengir jeg en typisk NDO fra boken:

- Jeg fikk ørebetennelse og lå hjemme i egen stue. Ringte til legen og spurte om han hadde penicillin-tabletter som jeg hadde fått før og trodde jeg trengte. Rett etter at jeg hadde svelget tablettene, fikk jeg en prikkende, susende spenning i kroppen. Jeg husker jeg begynte å klø meg i ansiktet. Så husker jeg ikke mer før jeg plutselig føler at jeg svever avgårde nærmere og nærmere en tunnel som i andre enden hadde et intenst lys som trakk meg til seg. Jeg følte og skjønte plutselig hva livets egentlige mening var, nemlig dette.

Det var en vidunderlig følelse av harmoni, ro og lykke. Aldri hadde jeg følt noe slikt. Lyset og en vidunderlig musikk var liksom hele meningen med livet. Hele tiden kom jeg nærmere og nærmere åpningen og lyset. Jeg higet etter dette og skjønte at jeg var i ferd med å dø. Men det gjorde meg ingen ting. Alt var perfekt. Men så kom et støt og plutselig hørte jeg legen som sa til min mann: "Det går visst. Prosenten er 50/50". Jeg kunne ikke snakke, men hørte hva de sa før jeg kom til meg selv igjen. Redd for å dø er jeg ikke lenger.

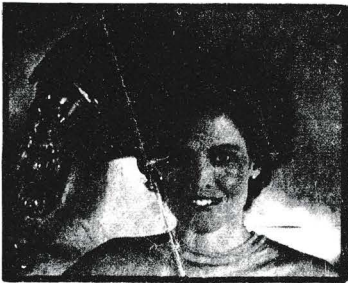
Roar Wister

FILMEN BLE VIRKELIGHET!

Sigourney Weaver er kjent fra filmen "Alien", som handler om et romskip på oppdrag i verdensrommet. Nylig fikk hun se mystiske lys på himmelen, stanset bilen og gikk ut for å se. "Det var som en filminnspilling", forteller hun. "Lyset kom ovenfra og vekslet mellom rødt og hvitt. Etter en stund forsvant det over himmelen. At det finnes fremmede farkoster som besøker vår planet, er jeg sikker på nå", sier Sigourney.

Kilde: Hjemmet nr. 10/1988

GUDBRANDSDALEN IGJEN...

I forrige nr. fortalte vi om de to damene som så en merkelig flygende gjenstand i Gudbrandsdalen sent på høsten 1987. I første uke av 1988 ble jeg kontaktet av en mann fra Gausdal som hadde sett noe merkelig på himmelen i tre kvelder på rad. Slik han skildret det, var det nesten identisk med "første fase" av den omtalte rapporten. Siden den gang har jeg igjen fått rapport fra Anny Hammer-vold, som denne gang sammen med en venninne så det samme som mannen fra Gausdal - uten at de visste om hverandre - fra hver sin side av fjellet. Det foregår tydeligvis ett eller annet spennende i de Gudbrandsdalske fjell!

Per Ottesen

**NÅR NOE
SKJER ...
RING**

074-3422.5
02-38 56 77
088-94168
05-280126
043-23814
033-83606

Så er sagt:
"Evig eies kun det tapte".
Bjørnstjerne Bjørnson.

UFO-BØKER SØKES !

Vår venn Ole Jonny Brønne er stadig på jakt etter blader og bøker for å komplettere sin samling, og denne gangen søker han disse bøkene:

UFO'er Over Norge av John Armand og Bjørn Holm-Hansen.

Grenseland - Fem År Etter av André Bjerke og Harald Tusberg.

Og Himmelen Åpnet Seg av Josef Blumerich.

Uforklarlige Opplevelser av Paul Jan Brudal.

Erindringer Om Fremtiden av Erich von Däniken.

UFO - Tapte Timer av Budd Hopkins.

UFO - En Dokumentasjon av J. Allen Hynek.

Rapportoversikt I og II 1972 av Finn W. Kalvik.

Hemmelige Rapporter om Flygende Tallerkener av Donald Keyhoe.

Flyvende Tallerkener Er Landet av Desmond Leslie og George Adamski.

A General Orientation About Norsk UFO Center - NUFOC, Nordli, 9. march 1977.

Norsk Nærkontakt av Tredje Grad - NUFOC, Trondheim, 1980.

Den Offisielle Misrøkt av UFO-Problemet av K. Stenødegård - Trondheim UFO-Forening 1969/70(?)

Det Usynlige Kollegium av Jacques Vallée.

Verdens Uløste Gåter - Det Beste A/S.

UFO-Mysteriet i Hessdalen av Arne Wisth.

Han skriver i brevet til oss:

I tillegg tror jeg NUFOC i sin tid ga ut et hefte av James E. McDonald. Muligens en oversettelse av "Statement on ...". SEMIC/Nordisk Forlag ga ut en del hefter i serien "Vår Ukjente Verden" og "Fremtidens Verden". Her er titlene "UFO", "Gjenferd", "Roboter" og "Stjernekrig" av interesse.

I heftet "Teknisk Ufologi" av Stein Ravn og Gunnar Bertelsen er det bakerst opplyst at dette heftet er det første i en serie på 6. De andre fem, som jeg også er på jakt etter, er "Fysisk Ufologi", "Teoretisk Ufologi", "Kontaktberetninger", "De rette Linjer" og "Offentligheten og Ufologien".

Hvis noen av leserne kunne tenke seg å selge det ovenfor nevnte materiale, så kontakt meg fortest mulig.

Ole Jonny Brønne
Sølvreven 10
3033 Drammen
Tlf.: 03-88 52 62

SPØKELSESHISTORIER FRA BYENE

Vi forbinder vanligvis de såkalte spøkelseshistoriene med gamle hus på landet; Det være seg embedsboliger, gårdshus, kvernhus og sætrer. Men dette er ikke helt korrekt. Vi har hørt om slike historier også fra bymiljø, og oppfordrer leserne til å skrive inn til oss om slike. Ekstra spennende ville det ha vært om vi kunne få noen av nyere dato, men det er vel kanskje å forlange for meget? Skriv da vel!

Hilsen redaksjonen

EN SKREMMENDE OPPLEVELSE

Som vi har nevnt både i dette og forrige nr. av "UFO" har vi tenkt å åpne for innlegg om emner vi kommer innom som et "biprodukt" av vårt arbeid med UFO. Jeg tar med en meget god historie her, fortalt av vitnet selv, og jeg har ingen grunn til å tvile på at dette i alle fall for ham var høyst realistisk og skremmende. Jeg har forandret på navn, men ellers er historien som jeg fikk høre den - værsågod:

Det var i 1930 eller 1931. Ole var 12-13 år og på vei hjem fra arbeid. Han gikk langsmed riksveien, og var nesten hjemme da han fikk se en mann ligge i grøftekantene på andre siden av veien. Han var sikker på at han kjente mannen, som var litt "tørst", og dermed ofte var å finne i en slik situasjon. Det som derimot bekymret Ole, var at han ikke kunne se hodet på mannen! Han tenkte at han fikk vekke ham slik at han ikke lå seg fordervet. Han krysset derfor veien, tok tak i skulderen på mannen og ristet, mens han ropte: "Våk opp, Harald, du kan ikke ligge slik!"

"Mannen" vred seg imidlertid ut av hendene hans, hoppet opp i veien, og begynte å rulle bortover! Først rullet han bare sakte, slik at Ole gikk i følge med ham, men siden øket farten så Ole måtte springe for å holde følge. Samtidig med at farten øket, minket mannen i størrelse, til han var som en ball som ble mindre og mindre! Til slutt, etter å ha rullet i 200-300 meter, var han så liten som en baseball. Plutselig svingte "ballen" av veien, rullet bort til en mur, og forsvant!

Det var i det øyeblikket at Ole fikk panikk! Han la på sprang hjemover det remmer og tøy holdt. Hans mor bekrefter at han

var så skremt da han kom hjem at han nesten ikke klarte å gjøre rede for seg. Det er i alle fall ingen tvil om at han opplevde en for ham høyst reell situasjon, og spørsmålet er da; Hva kunne dette være? Har noen av våre lesere hørt om noe lignende? Skriv til oss - vi venter spent!

Per Ottesen

Forts. fra side 29

Desember

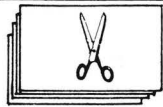
Et merkelig lys over himmelen brøt gjennom førjulsmørket i Rogaland like før kl. 17:00 i går ettermiddag, skriver **Stavanger Aftenblad** den 15. Fenomenet ble observert flere steder. Den lysende gjenstanden var synlig i noen få sekunder før den løste seg opp og dalte mot bakken som en lysende støvsky. Et par minutter etterpå kunne vitnene høre en fjern, drønnende lyd. (Kan dette være samme slags fenomen som utløste de uforklarlige drønnene i Gudbrandsdalen for noen år siden?)

"Det var som en liten sol som nærmest eksploderte, og må ha vært synlig over hele Rogaland. Det må vel ha vært en meteor", tror Ragnar Melberg på Svihus i Sandnes.

Ved værtjenesten på Sola utelukkes det ikke at det kan ha vært et lyn. En kaldfront langs kysten av sørvest-landet kan ha gitt seg slike utslag. (Kommentar: Et lyn som løser seg opp og langsomt daler mot bakken er noe som sikkert ikke er observert tidligere. Av og til er meteorologenes kommentarer virkelig fornøylig lesning!)

FINK

PRESSEKLIPP

Fra november i fjor har det ikke vært skrevet noe av betydning i pressen vedrørende UFO-observasjoner. Trenden fortsatte i januar og februar/mars, og jeg er i skrivende stund - primo april - like fattig på presseklipp som i slutten av fjoråret. Men jeg får ta med det lille jeg har, og begynner med en "rettelse på artikkel om UFO" fra Selbyggen i Selbu fra den 6. november:

-Artikkelen fikk lei behandling ved ombrekingen hvor flere avsnitt ikke var til å kjenne igjen. Derfor ser vi oss her ved nødt til å bringe en rettelse på siste del:

"Det vi vet om UFO er ikke så rent lite, ettersom fenomenet alltid har interessert oss slik at vi har lest en god del litteratur om emnet.

UFO-oppdagelser gjøres både titt og ofte. Hessdalen f.eks., som ikke ligger langt unna nevnte område, er blitt et landskjent UFO-distrikt dit det ofte valfarter folk. Mysteriene der er nedskrevet i bokform av forfatteren Leif Havik. For ikke lenge siden kunne vi bringe en beretning om to stjørdalinger som så et UFO i Tydal, nærmere bestemt Skardøra. Disse ville ikke oppgi sine navn, sikkert av den gode grunn at de visste de ikke ville bli trodd. UFO'et i Skardøra landet, og beskrivelsen av gjestanden og hendingen på Reitanveien stemmer bra overens med den som Jorid Pedersen gir. Da UFO'et i Skardøra omsider forsvant, kjente også Stjørdalsfamilien et kraftig trykk i hoderegionen med etterfølgende kraftig hodepine.

Universet er uendelig stort, så stort at det vanskelig kan fattes av et vanlig menneske.

Hvilken garanti har vi for at vår klode Jorden er den eneste som bebos av levende vesener?

Nedskrevne UFO-oppdagelser har foregått helt siden på 1800-tallet. (Helt siden 1450 f.Kr. - Fink.) Om det er levende vesener som styrer dissé romfartøyene som det ofte meldes om, må det gjøres av fredelige vesener som ennå ikke har gjort et menneskelig vesen på vår klode noen skade. (Dette er høyst sannsynlig ikke riktig. Mange skademeldinger er rapportert i forbindelse med nærkontakt av tredje grad - Fink.) At de ligger epoker i utvikling foran vår klode, må også være en selvfølgelighet."

Teknisk Ukeblad nr. 45/87 -

Kunnskapen om vår egen planet forventes å øke dramatisk på slutten av 1990-tallet. NASA vil da plassere flere forskningsplattformer i geo-stasjonære omløpsbaner i rommet for å studere Jorden derfra. Disse observasjonsplattformene skal utstyres med instrumenter som gir vitenskapen nye muligheter til å lære å kjenne de systemer som styrer Jorden og livet på vår egen planet.

Konseptstudier for konstruksjonen av slike geo-stasjonære plattformer ble innledet i 1984 på oppdrag fra NASA hos Lockheed Missiles and Space Company i California. I rammen for dette arbeider forskerne hos Lockheed på to ulike plattformer, den ene med ti instrumenter og en vekt på fem tonn, og den andre med tyve instrumenter og en totalvekt på tolv tonn.

MYSTIKK, OKKULTISME OG NY BEVISSTHET

det ukjente

—for deg som tør å vite mer—

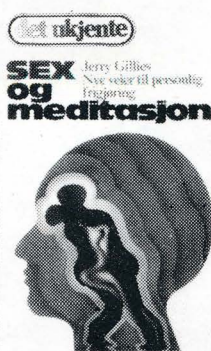
Charles Berlitz:
Bermuda-
triangelet
kr. 86,-

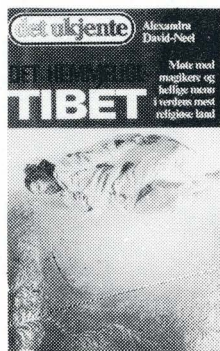
John G. Fuller:
Gjenferdet fra
FLIGHT 401
kr. 86,-

Walter Appel:
BIOrytmer
kr. 86,-

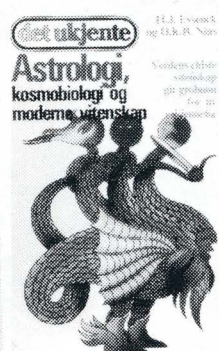
Jerry Gillies:
SEX og
meditasjon
kr. 86,-

**Alexandra
David-Neel:**
Det hemmelige
TIBET
kr. 118,-

Charles Berlitz:
Mysterier fra
forsvunne
sivilisasjoner
kr. 118,-

Eysenck/Nias:
ASTROLOGI,
kosmobiologi
og moderne
vitenskap
kr. 118,-

**Johannes von
Buttlar:**
UFO-fenomenet
kr. 118,-

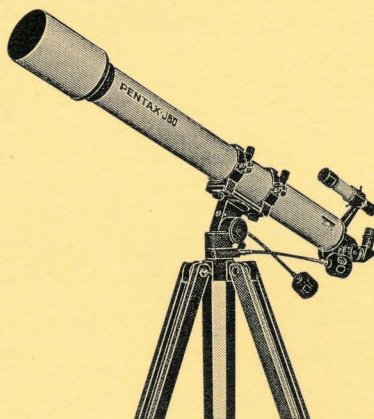
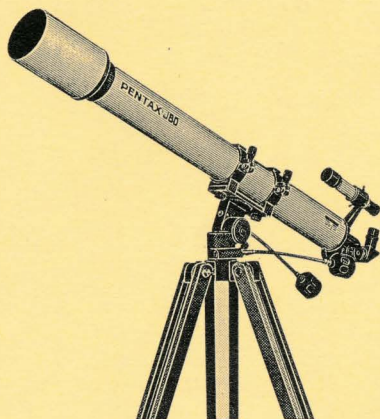
NYHET! Nå finnes det endelig en serie på norsk som tar for seg emner som kroppsbevissthet • biorytmer • parapsykologi • bevissthetsutvidelse • uforklarlige fenomener • magi • mysterier • fortidsgåter • okkultisme • UFO'er • astrologi • pyramideforskning!

Det foreligger allerede 8 bøker, som du får i bokhandelen eller kan bestille fra forlaget: Hilt & Hansteen, Postboks 7015 Ho., 0306 Oslo 3.

I tillegg til bokprisen kommer kr. 28,- i oppkravsgebyr. Portofritt ved sjekk eller betaling til postgiro 2 43 17 57, bankgiro 6003.05.03441.

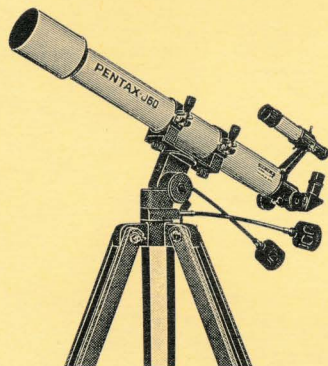
PENTAX - J80

INTERESSERT I

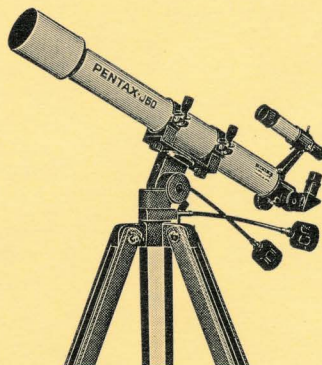

PENTAX - J60

KIKKERTER - TELESKOP - ETC. ?

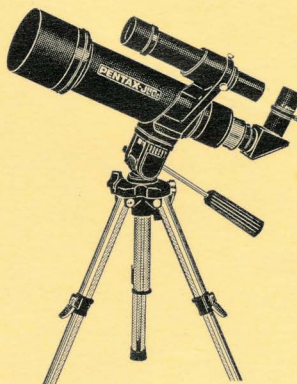
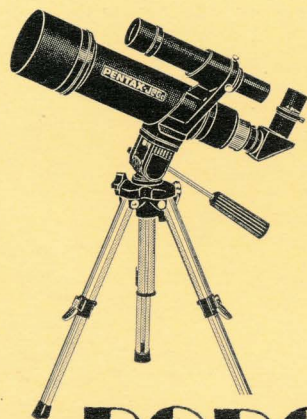

TIL RIMELIGE PRISER

PENTAX - J60c

KONTAKT :

BORGHILD LIND A/S

TORVET - 3100 TØNSBERG - TLF. 033-12322

HVIS DU SER EN UFO -

HVA GJØR DU DA?

Når man får øye på et ukjent flygende objekt, så er dette ofte et så fascinerende syn at man har lett for å glemme å legge merke til endel viktige ting - data som vil være av betydning. Derfor denne lille sjekk- og huskeliste:

- TID - Første observasjonstidspunkt og varighet.
- STED - Observasjonssted (nøye), evt. v. krysspeiling.
- KURS - Objektets bevegelsesretning (kompasskurs).
- HØYDE - UFO'ens høyde over horisonten (vinkelgrader) ved observasjonens begynnelse og slutt.
- UFO'en - Størrelse, form og farge samt evt. detaljer. (ref. En ert holdt mellom tommel og pekefinger på strak arm dekker akkurat månen)
- VÆR/FLY - Merk deg vind og værforhold samt evt. posisjon til sol/måne. Videre om det er fly/helikopter i nærheten under eller etter observasjonen.
- VITNE(R) - Gjør andre oppmerksomme på UFO'en og noter om mulig deres navn og adresse.
- FOTO - Har du kamera med eller nært, så glem ikke å bruke det - ta flere og varier tid/blender.
- KONTAKT - Har du kjente i den retning objektet beveget seg mot, så ring og få disse til å være på utkikk. Derved kan oppnåes flere vitner og plotting av objektets bane.
- LANDING - Observeres landing, må stedet oppsøkes snarest. Se etter spor og merker og fotografer. Merk stedet godt og gjerd inn om mulig. Kontakt avdelingsledelse og/eller rapportsentralen.
- RAPPORT - Rapportér observasjonen snarest til avdelingsledelse og/eller rapportsentral - gjerne over telefon. Fyll ut rapportskjema og send snarest.
- ANDRES - Får du høre om andre personers UFO-observasjoner lokalt, så oppsøk vitne(r), undersøk og rapporter som nevnt over. Ha gjerne med informasjonsfoldere, og opptre vennlig og korrekt.